



Številka: 007-592/2016/6		
Ljubljana, 22. 9. 2016		
EVA 2015-1611-0175		
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si		
ZADEVA: Predlog Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 – predlog za obravnavo		
1. Predlog sklepov vlade:		
Sklepi so v prilogi.		
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:		
Predlog zakona se predlaga v sprejem po nujnem postopku, ker 164. člen Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije določa, da se za obravnavo in sprejem zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije uporabljajo določbe o obravnavi zakona po nujnem postopku.		
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:		
mag. Saša Jazbec, generalna direktorica mag. Irena Roštan, namestnica generalne direktorice Marija Arnuš, sekretarka		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
mag. Mateja Vrničar Erman, ministrica državni sekretarji ministrstva mag. Saša Jazbec, generalna direktorica mag. Irena Roštan, namestnica generalne direktorice Marija Arnuš, sekretarka		
5. Kratek povzetek gradiva:		
Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje proračuna Republike Slovenije v letu 2017 in 2018. Zakon sledi vsebinskim okvirom Zakona o javnih financah, poleg tega pa zajema tudi vsebine, za katere tako določajo posebni zakoni. Za zagotovitev finančne vzdržnosti proračuna države in proračunov občin je poleg splošnih določb, ki urejajo izvrševanje proračuna potrebno izrecno omejiti tudi nekatere izdatke, ki predstavljajo del odhodkovne strani proračuna.		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter	NE

	konkurenčnost podjetij	
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA
<p>7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: Z uveljavitvijo tega zakona se bo uveljavil državni proračun za leti 2017 in 2018, s čimer bodo nastale finančne posledice, ki jih prinaša sprejeti proračun.</p>		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1		
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
<ul style="list-style-type: none"> – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov. 				

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

Z uveljavitvijo tega zakona se bo uveljavil državni proračun za leti 2017 in 2018, s čimer bodo nastale finančne posledice, ki jih prinaša sprejeti proračun.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebinska predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

DA

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: DA
- Združenju občin Slovenije ZOS: DA
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	NE
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.) Gradivo je del postopka priprave državnega proračuna, za katerega v tej fazi ni predvideno, da bi bila vanj vključena javnost.	
(Če je odgovor DA, navedite: Datum objave: V razpravo so bili vključeni: – nevladne organizacije, – predstavniki zainteresirane javnosti, – predstavniki strokovne javnosti. – . Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte): Upoštevani so bili: – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani. Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: Poročilo je bilo dano Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	NE
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
mag. Mateja VRANIČAR ERMAN MINISTRICA	

PRILOGE:

- Predlog sklepov vlade

Številka: 007-592/2016

Datum: 22.9.2016

Na podlagi 5. točke prvega odstavka 13. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617) in 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10-ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 - ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije naseji dne....sprejela naslednji

S K L E P

(1) Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018 (EVA 2015-1611-0175) in ga posreduje Državnemu Zboru Republike Slovenije v sprejem.

Darko Kraševc
generalni sekretar Vlade RS

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2017 in 2018

nujni postopek

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

- Glede na pravno naravo državnega proračuna je uveljavitev zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije nujni in neposredni pogoj za uveljavitev proračuna in s tem za njegovo izvrševanje.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje sprejetega proračuna. Gibanja v javnih financah se postopoma izboljšujejo, primanjkljaj sektorja država, ki se meri po ESA 2010, se je iz 5 % BDP v letu 2014, v letu 2015 znižal na 2,9% BDP, za 2016 pa je načrtovan pri 2,2% BDP. Skladno s Programom stabilnosti je načrtovan saldo sektorja država v letu 2017 pri 1,6% BDP in v letu 2018 pri 1% BDP. S tem se bo postopno zmanjševal tudi strukturni primanjkljaj, ki se mora v srednjeročnem obdobju postopno zniževati proti srednjeročnemu cilju (MTO), na način, da bo to skladno z zahtevami Pakta Stabilnosti in rasti in je določen v Programu stabilnosti.

Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel ali temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v 2. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 - uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617; v nadaljnjem besedilu: ZJF). Tem načelom predlog zakona tudi sledi, prav tako pa sledi tudi ostali ureditvi, kot jo določa ZJF.

Predlagani zakon vsebuje vse vsebine in druge elemente, ki jih določa ali predvideva ZJF ter vsebine, ki jih določajo področni zakoni. V skladu z navedenim se določa obseg zadolževanja in dovoljenih poroštev države, ter obseg zadolžitve javnega sektorja na ravni države v posameznem letu. Ureja tudi posebna pooblastila vladi in ministrstvu, pristojnemu za finance, za izvrševanje proračuna za leti 2017 in 2018. V tem okviru so določena različna pooblastila, pomembna predvsem za zadolževanje Vlade v okviru fiskalnega stabilizatorja. Predlagani zakon določa tudi obseg obveznosti, ki jih lahko uporabniki prevzemajo v tekočem letu in ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih, prav tako pa tudi druge vsebine, za katere ZJF in drugi zakoni predvidevajo, da morajo biti urejeni v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna.

S predlaganim zakonom se, poleg vsebin za katere že ZJF določa, da jih je treba urediti v predlaganem zakonu, ureja še:

- poraba in vračila namenskih sredstev EU,
- predplačila,
- financiranje ustanov,
- posebnosti z upravljanjem in prodajo finančnega premoženja,
- povprečnina in zagotavljanje sredstev občinam za investicije,
- priprava finančnih načrtov za neposredne uporabnike proračuna,
- politika zaposlovanja,
- ukrepe za znižanje izdatkov na področju pokojninskega in socialnega varstva,
- zagotavljanje plačila zdravstvenih storitev za veterane.

Od veljavne ureditve, se predlagani zakon razlikuje predvsem po tem:

- da je kljub izrecni določbi, da se obveznosti iz 12. člena predlaganega zakona (obveznosti na politikah, plačila v EU, pokojninsko varstvo, servisiranje javnega dolga, itd.) lahko plačujejo v večjem obsegu od načrtovanih pravic porabe, treba v proračunu zagotoviti pravice porabe s prerazporeditvami, razen v primerih, ki imajo podlago v Zakonu o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15). Po dosedanji ureditvi pa so se sredstva zagotavljala ali s večjimi prihodki od načrtovanih ali pa z dodatno zadolžitvijo države,
- da se določa možnost, da neposredni proračunski uporabniki posrednim proračunski uporabnikom med letom znižajo transfer iz proračuna, če ugotovijo, da bi posredni uporabnik proračuna ob koncu leta izkazoval presežek prihodkov nad odhodki;
- da se tistim občinam, ki presegajo največji možni obseg zadolževanja omogoča upravljanje z dolgom občinskega proračuna pod pogojem, da se njihova zadolžitev zniža,
- da se določa načine in vire za zagotavljanja sredstev za pripravo na Predsedovanje EU in predsedovanje EU,
- da se ureja poraba zbranih presežkov za vse štiri blagajne in psoredne uuporabnike proračuna.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Za razliko od sistemskih proračunskih zakonov držav iz EU, ki urejajo podobne vsebine kot ZJF, je ureditev, da se proračun države in zakon o izvrševanju državnega proračuna sprejemata v oblikah dveh različnih pravnih aktov, poznana predvsem v germanskih pravnih sistemih (Avstrija in Nemčija). Tega razlikovanja ne poznajo v anglosaksonskem (Velika Britanija) in skandinavskem (Švedska) pravnem sistemu.

Tako na primer tudi avstrijski in nemški zakon o izvrševanju proračuna urejata obseg zadolževanja države in različna pooblastila vladi in ministru za finance pri izvrševanju proračuna. Proračuni pa vsebujejo tabelarne prikaze razreza proračunskih sredstev po proračunskih uporabnikih.

Švedski parlament sprejme samo proračun, ki po področjih proračunske porabe določa cilje in naloge ter okviren razrez sredstev, in daje vladi določena pooblastila za spreminjanje proračuna, kar je v našem pravnem sistemu vsebina zakona o izvrševanju proračuna.

Francija ima obširen pravni okvir za državni proračun in ustavo, ki izvršni veji oblasti zagotavlja velika pooblastila pri proračunski politiki. Ustava vsebuje tudi nekatera temeljna načela za državni proračun in od leta 1996 dalje tudi za organizacije socialnega zavarovanja.

Glede na to, da pa se v predlaganem zakonu določajo pravila, ki urejajo porabo sredstev kohezijske politike v programskem obdobju 2014 – 2020, se je poizkušalo pridobiti informacije, na kakšen način se bo kohezijska politika v »novi finančni perspektivi« izvajala v drugih pravnih sistemih. Ugotovljeno je bilo, da večina držav članic EU kohezijske politike ne izvaja na način zalaganja sredstev in državnega proračuna oziroma popolnoma ločeno od državnega proračuna. Posledično to pomeni, da so v teh državah potrebe po ureditvi v nacionalni zakonodaji bistveno manjše. Na način zalaganja sredstev iz državnega proračuna kohezijsko politiko izvaja Češka, ki pa za »novo finančno perspektivo« pravil še ni sprejela.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Z uveljavitvijo tega zakona se bo uveljavil državni proračun za leti 2017 in 2018, s čimer bodo nastale finančne posledice, ki jih prinaša sprejeti proračun.

5. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje tega zakona so sredstva zagotovljena v predlogu proračunov za leti 2017 in 2018.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

/

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

/

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

/

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

/

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja:

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Javnost pri pripravi zakona ni sodelovala.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka

mag. Saša Jazbec, generalna direktorica

mag. Irena Roštan, namestnica generalne direktorice

Marija Arnuš, sekretarka

ZAKON
O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2017 IN 2018
(ZIPRS1718)

1. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen
(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se za proračun Republike Slovenije za leto 2017 in za proračun Republike Slovenije za leto 2018 določa njuna sestava, posebnosti njunega izvrševanja, poraba sredstev kohezijske politike, namenski prihodki in prejemki države, obseg zadolževanja in poroštev države ter javnega sektorja na ravni države, višina povprečnine v skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin, prevzemanje obveznosti, najnujnejši ukrepi za zniževanje izdatkov proračuna države in proračunov občin, uporabo zbranih presežkov ter ureja druga vprašanja, povezana z izvrševanjem proračuna.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo v letih 2017 in 2018, razen če je za posamezni proračun ali posamezni člen tega zakona določeno drugače.

(3) Določbe tega zakona se uporabljajo za neposredne uporabnike proračuna Republike Slovenije, razen če je v posameznih členih tega zakona določeno drugače.

2. člen
(pomen uporabljenih pojmov)

(1) Pojmi iz 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617; v nadaljnjem besedilu: ZJF) imajo po tem zakonu enak pomen.

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »proračun« pomeni proračun Republike Slovenije, spremembe proračuna Republike Slovenije in rebalans proračuna Republike Slovenije;
2. »veljavni proračun« je sprejeti proračun tekočega leta z vključenimi spremembami, nastalimi z izvrševanjem proračuna;
3. »veljavni načrt razvojnih programov« je sprejeti načrt razvojnih programov, ki izkazuje spremembe, nastale z izvrševanjem proračuna v tekočem letu in tiste spremembe v prihodnjih letih, ki so nastale zaradi sprememb z izvrševanjem proračuna tekočega leta;
4. »predlagatelji finančnih načrtov« so predlagatelji finančnih načrtov, ki so tako določeni v drugem odstavku 19. člena ZJF in drugi samostojni neposredni uporabniki, ki so zajeti v navedenem členu ZJF, pa niso navedeni v drugem odstavku 19. člena ZJF;
5. »politike« so področja, na katerih država deluje in predstavljajo zaokrožene celote glavnih programov s skupnimi splošnimi cilji ter na katera so, upoštevaje delovna področja neposrednih uporabnikov, razvrščeni odhodki ter izdatki v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov;
6. »glavni programi« so ožja področja znotraj politike, ki sledijo skupnim specifičnim ciljem;
7. »podprogrami« so podrobneje razdelani glavni programi in predstavljajo zaokroženo celoto vsebinsko komplementarnih dejavnosti, ki prispevajo k doseganju skupnih pričakovanih rezultatov;
8. »projekt« je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, z natančno določeno tehnično-tehnološko funkcijo in jasno opredeljenimi cilji. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;

9. »ukrep« je skupek različnih medsebojno usklajenih dejanj, ki predstavljajo določeno programsko zaključeno celoto in ki prispevajo k doseganju skupnih neposrednih učinkov;
10. »skupina projektov« je sestavljena iz več projektov, ki se bodo izvajali v določenem časovnem obdobju z namenom doseganja skupnih neposrednih učinkov;
11. »evidenčni projekt« je načrt financiranja še ne določenih projektov, za katere so znani cilji in namen, vendar v načrt razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP) še niso uvrščeni;
12. »proračunska postavka« (v nadaljnjem besedilu: postavka) je del enega podprograma enega neposrednega proračunskega uporabnika in izkazuje obseg pravic porabe;
13. »proračunska vrstica« je postavka-konto, ki skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna;
14. »pravica porabe« je pravica neposrednega uporabnika, na podlagi katere prevzema obveznosti v breme sredstev na določeni proračunski vrstici;
15. »obveznosti v breme proračunov prihodnjih let« so obveznosti, ki zapadejo v plačilo v breme proračunov prihodnjih let ter so prevzete v skladu z 51. členom ZJF in tem zakonom;
16. »prejeta sredstva za financiranje skupnih evropskih politik« so prihodki, ki jih država prejme iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in druga sredstva iz proračuna EU (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva EU) za skupno kmetijsko in ribiško politiko, kohezijsko politiko in evropsko teritorialno politiko ter izvajanje drugih politik (v nadaljnjem besedilu: skupne evropske politike);
17. »sredstva kohezijske politike« so sredstva proračuna EU in namenska sredstva proračuna za slovensko udeležbo, namenjena izvajanju kohezijske politike;
18. »sredstva Solidarnostnega sklada EU« so finančna pomoč, ki predstavlja finančni prispevek EU in je namenjena financiranju ukrepov odprave posledic po večji naravni nesreči, ki je prizadela državo članico;
19. »postavke namenskih sredstev EU« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov skupnih evropskih politik;
20. »postavke kohezijske politike« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje kohezijske politike in tiste postavke slovenske udeležbe, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje kohezijske politike;
21. »sredstva za preneseno izvrševanje nalog« so prihodki iz proračuna EU, ki jih Republika Slovenija prejme za izvajanje nalog v interesu EU;
22. »postavke za preneseno izvrševanje nalog« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov, ki jih izvaja Republika Slovenija po nalogu in v interesu EU;
23. »namenska sredstva finančnih mehanizmov« so prihodek, ki ga država prejme na podlagi sklenjene pogodbe med Republiko Slovenijo in državo, ki je donator in ni članica EU, za namen, kot ga ta določi;
24. »postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov na podlagi sklenjenih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU;
25. »plačni konti« so konti iz podskupine kontov 400 – Plače in drugi izdatki zaposlenim ter 401 – Prispevki delodajalcev za socialno varnost;
26. »organ upravljanja« je tisti neposredni uporabnik, ki je odgovoren za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike;
27. »postavke slovenske udeležbe« so tiste, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje programov skupnih evropskih politik, sredstev finančnih mehanizmov ter sofinanciranje programov donacij;
28. »TARGET« je sistem za medbančni prenos sredstev v eurih v EU. Sistem prispeva k združevanju in stabilnosti euro finančnih trgov. Slovenske kreditne institucije pri poslovanju preko sistema TARGET upoštevajo urnik delovanja sistema TARGET;
29. »obratna sredstva« so zaloge materiala, nedokončane proizvodnje, proizvodov in trgovskega blaga ter stroški dela;
30. »investicija« je vsak izdatek finančnih sredstev za nabavo zemljišča, zgradbe, proizvodne opreme ter ostalih opredmetenih osnovnih sredstev;

31. »množična migracija« je preseljevanje velikega števila ljudi, ki se preseljujejo, ker nujno potrebujejo mednarodno zaščito ali iz kakšnega drugega razloga in želijo predvsem prečkati Republiko Slovenijo.

2. SESTAVA PRORAČUNA

3. člen (sestava proračuna)

(1) V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta. V bilanci prihodkov in odhodkov se, poleg navedenih v 11. členu ZJF, izkazujejo tudi prihodki, ki obsegajo namenska sredstva EU, in odhodki, ki obsegajo plačila sredstev v proračun EU.

(2) V posebnem delu proračuna so finančni načrti neposrednih uporabnikov prikazani po politikah, glavnih programih in podprogramih.

(3) V NRP se prikazujejo načrtovani izdatki po skupinah projektov, projektih in ukrepih ter virih financiranja po posameznih letih za celovito izvedbo projektov oziroma ukrepov.

4. člen (spremembe institucionalne strukture proračuna)

Nov državni organ, ki se ustanovi po sprejetju proračuna, se lahko vključi v proračun kot neposredni uporabnik šele z novim proračunom ali rebalansom proračuna. Do takrat se delovanje novoustanovljenega državnega organa financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev.

3. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

3.1. Splošno

5. člen (izvrševanje proračuna)

(1) V tekočem letu se izvršuje proračun tekočega leta.

(2) Proračun se izvršuje skladno z določbami ZJF, tega zakona in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njuni podlagi.

(3) Proračun se izvršuje na ravni proračunske vrstice.

(4) Veljavni NRP tekočega leta mora biti za tekoče leto usklajen z veljavnim proračunom, razen kadar ta zakon določa drugače.

(5) Ob neuskklajenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

6. člen (zagotavljanje sredstev za stroške dela)

Neposredni uporabnik mora najkasneje do 31. januarja 2017 na svojih plačnih kontih in na kontih, na katerih zagotavlja sredstva za stroške dela zaposlenih pri posrednih uporabnikih

državnega proračuna, s prerazporeditvami pravic porabe v okviru svojega finančnega načrta zagotoviti zadosten obseg pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca tekočega leta.

7. člen (status določenih prihodkov proračuna)

(1) Prilivi namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov se štejejo kot prihodki proračuna šele, ko se nakažejo na podračun izvrševanja proračuna. Do prenosa se obravnavajo kot sredstva Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: EK) oziroma kot sredstva financerja finančnih mehanizmov in izkazujejo kot obveznosti do EK oziroma kot obveznosti do financerja finančnih mehanizmov.

(2) Obresti od namenskih sredstev EU so prihodek proračuna. Do prenosa obresti na podračun izvrševanja proračuna se obresti štejejo kot sredstva EK in izkazujejo kot obveznosti do sredstev EK.

(3) Obresti od namenskih sredstev finančnih mehanizmov so prihodek proračuna, razen če financer določi drugače.

8. člen (status poslovnih dogodkov)

(1) Spremembe, nastale pri upravljanju s tistim državnim in občinskim dolgom, ki zapade v plačilo v prihodnjih proračunskih letih, spremembe nastale pri ponovnem odkupu vrednostnih papirjev na trgu s premijo ali diskontom na neodplačano glavnico, ki je bil izveden brez denarnega toka, prevzem dolga, konverzije terjatev v kapitalsko naložbo, odpis dolga ali terjatev, naložbe prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF in naložbe denarnih sredstev sistema enotnega zakladniškega računa (v nadaljnjem besedilu: EZR) države oziroma občine v centralno banko, banke in hranilnice, naložbe EZR države v državne zakladnice držav Ekonomske in monetarne unije in nakupe zakladnih menic ter vloge v sistemu EZR države oziroma občine se izkazujejo samo v bilanci stanja.

(2) Prejemki oziroma izdatki, nastali z zavarovanjem kreditnega tveganja v povezavi z državnim dolgom, se evidentirajo kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin.

9. člen (povračila stroškov za udeležbo na sestankih Sveta EU in za udeležbo v misijah Združenih narodov)

(1) Sredstva povračil, namenjenih kritju stroškov predsedstva in delegacij za zasedanja Evropskega sveta in Sveta EU, ter sestanke, organizirane v okviru Evropskega sveta in Sveta EU ter stroškov udeležbe v misijah Združenih narodov (v nadaljnjem besedilu: povračila stroškov), se do prenosa na podračun izvrševanja proračuna izkazujejo kot obveznosti do Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov. Kot stroški se štejejo stroški, ki jih kot take priznava Generalni sekretariat Sveta EU oziroma Združeni narodi.

(2) Povračila stroškov se prenašajo na podračun izvrševanja proračuna v obsegu že plačanih stroškov in upravičeno izkazanih v listini o uporabi sredstev v zvezi s plačilom stroškov oziroma Memorandumu o soglasju.

(3) Uporabniki proračuna so v tekočem letu upravičeni do povračila stroškov največ do obsega sredstev, ki ga je država prejela za ta namen od Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov.

(4) Povračila stroškov uporabnikom proračuna za preteklo leto niso dovoljena.

(5) Obresti od sredstev povračil stroškov so prihodek proračuna.

(6) Podrobnejša navodila o povračilih stroškov izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance.

10. člen

(odpiranje postavk in zagotavljanje pravic porabe na njih)

(1) Za izvajanje projektov, ki se financirajo iz namenskih sredstev finančnih mehanizmov in namenskih sredstev EU lahko Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrstva med letom odpre postavke. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami pravic porabe.

(2) Na predlog neposrednega uporabnika proračuna države lahko ministrstvo med letom odpre tudi postavke na podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije in na podprogramu 030104 – Predsedovanje EU. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami pravic porabe.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko ministrstvo za izvajanje projektov, ki se financirajo iz sredstev kohezijske politike na predlog neposrednega uporabnika in ob predhodnem soglasju organa upravljanja, med letom odpre proračunske postavke, če se pravice porabe na navedenih postavkah zagotovijo s prerazporeditvami.

11. člen

(ukrepi za uravnoteženje proračuna v letih 2017 in 2018)

(1) Če vlada na podlagi vplačanih prejemkov proračuna med tekočim letom oceni, da bodo prihodki za manj kot 3 % nižji glede na načrtovane ali če bodo izdatki za manj kot 3 % višji od načrtovanih v sprejetih proračunih za leti 2017 oziroma 2018, poleg ukrepov za uravnoteženje proračuna iz 40. člena ZJF, do višine zmanjšanih prihodkov oziroma do višine povečanih izdatkov, uporabi ukrep proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe, razen pravic porabe za izvajanje skupnih evropskih politik in namenskih prejemkov proračuna.

(2) Ukrepi zmanjšanja pravic porabe se pri vseh neposrednih uporabnikih določijo v enakem odstotku, vlada pa določi, na katere pravice porabe se z ukrepom poseže. Ukrepi se lahko nanašajo na pravice porabe, iz katerih se financirajo en ali več od naslednjih namenov: izdatki za blago in storitve, subvencije, transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam, drugi tekoči domači transferi, v katerih niso zajeta sredstva za stroške dela, tekoči transferi v tujino oziroma investicijski odhodki ter investicijski transferi.

(3) Pravice porabe iz naslova ukrepa proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se prerazporedijo v splošno proračunsko rezervacijo.

12. člen

(povečanje odhodkov in izdatkov proračuna)

(1) Obveznosti na:

1. politiki 24 – Plačila v EU;
2. politiki 21 – Pokojninsko varstvo;

3. politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi;
4. podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije;
5. postavki, s katere se zagotavlja kratkoročno posojilo na podlagi tretjega odstavka 30. člena Zakona o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16);
6. postavkah namenskih sredstev EU;
7. postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov;
8. postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč,
9. postavkah, iz katerih se financirajo ukrepi odprave posledic po večji naravni nesreči in je zanje država prejela finančno pomoč iz sredstev Solidarnostnega sklada EU,

ki presegajo pravice porabe, zagotovljene na teh postavkah v proračunu, se na podlagi odločitve vlade plačujejo tudi nad to višino.

(2) Sredstva za pokrivanje obveznosti iz 1., 2., 3., 4., 6. in 7. točke prejšnjega odstavka se zagotovijo s prerazporeditvami.

(3) Sredstva za pokrivanje obveznosti iz 5., 8. in 9. točke se v primeru izjemnih okoliščin, ki so ugotovljenje v skladu z merili iz 12. člena Zakona o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15), zagotovijo z dodatnim zadolževanjem.

13. člen (zaključek leta)

(1) Zaradi tehnične izvršitve proračuna lahko proračun kot blagajna javnega financiranja in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov se tisti prejemki sredstev na podračune 845 in 846 pri Finančni upravi Republike Slovenije, ki so bili vplačani zadnji dan proračunskega leta in razdeljeni po blagajnah javnega financiranja prva dva delovna dneva v letu, ki sledi letu, v katerem so bila sredstva vplačana, v posamezni blagajni javnega financiranja štejejo kot prihodki leta, v katerem so bili dejansko vplačani na podračun 845 in 846.

3.1.1. Poraba sredstev kohezijske politike

14. člen (pristojnost organa upravljanja in organa za potrjevanje)

(1) Organ upravljanja je poleg pristojnosti, določenih v Uredbi (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320; spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/1839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. oktobra 2015 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede specifičnih ukrepov za Grčijo (UL L št. 270, z dne 15.10.2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1303/2013/EU), pristojen tudi za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov, sofinanciranih s sredstvi kohezijske politike. Če ugotovi nepravilnosti, organ upravljanja naloži popravljalne ukrepe posredniškemu organu, zahteva zadržanje izplačil s postavk kohezijske politike pri posameznem posredniškem organu ter predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.

(2) Organ za potrjevanje je poleg pristojnosti, določenih v Uredbi 1303/2013/EU, pristojen tudi za spremljanje in nadzor nad vračili sredstev kohezijske politike. Organ za potrjevanje o prejetih vračilih poroča organu upravljanja štirikrat letno, najkasneje do 10. dne v mesecu, ki sledi obdobju poročanja.

15. člen (sredstva kohezijske politike)

(1) Prejeta sredstva kohezijske politike so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike.

(2) Prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike, se pridobivajo kot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna.

16. člen (izplačila iz proračuna)

(1) Upravičencu do sredstev kohezijske politike se izplačilo iz proračuna izvrši na podlagi zahtevka za izplačilo, ki je pripravljen na podlagi računa ali druge enakovredne knjigovodske listine in druge dokumentacije (v nadaljnjem besedilu: dokazila), ki je bila zahtevana za pridobitev sredstev kohezijske politike.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v skladu z 2. točko prvega odstavka 33. člena tega zakona izplačilo sredstev kohezijske politike iz proračuna lahko izvede brez dokazil, če se upravičenec do sredstev kohezijske politike zaveže, da bo dokazila za izplačilo posredoval najkasneje v 120 dneh po prejemu sredstev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za izvajanje kohezijske politike izplačilo iz proračuna lahko izvede na podlagi zahtevka za izplačilo, ki ne vsebuje dokazila o plačilu, računa ali druge enakovredne knjigovodske listine, en dan pred dnevom plačila izvajalcu, če:

- je upravičenec občina, posredni uporabnik proračuna ali nosilec javnih pooblastil,
- predloži drugo dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu in
- se zaveže, da bo dokazilo o plačilu računa ali druge enakovredne knjigovodske listine posredoval posredniškemu organu najkasneje v osmih dneh po prejemu sredstev.

(4) Če upravičenec dokazil ne predloži v roku iz drugega odstavka tega člena oziroma če upravičenec računa ali druge enakovredne knjigovodske listine ne predloži v roku iz tretje alineje prejšnjega odstavka, se mu zadržijo nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike.

17. člen (neupravičena poraba sredstev kohezijske politike)

(1) Če organ upravljanja ugotovi, da so bila sredstva kohezijske politike neupravičeno porabljena, najkasneje v 15 dneh od ugotovljene neupravičene porabe sredstev zahteva, da posredniški organ zahteva plačilo od upravičenca. Organ upravljanja zahtevo za plačilo predloži posredniškemu organu in z njo sočasno seznaniti organ za potrjevanje in revizijski organ.

(2) Če je neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovljena pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, organ upravljanja najkasneje v 15 dneh od ugotovljene

neupravičene porabe sredstev zahteva, da organ za potrjevanje zahteva plačilo od posredniškega organa in z zahtevo sočasno seznaní revizijski organ.

(3) Posredniški organ oziroma organ za potrjevanje najkasneje v osmih dneh po prejemu zahteve iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena zahteva plačilo od upravičenca oziroma od posredniškega organa.

(4) Če je neupravičeno porabo sredstev povzročilo pomanjkljivo delovanje sistema pri organu upravljanja, posredniškemu organu ali izvajalskem organu ali v primeru iz drugega odstavka tega člena mora vračilo sredstev na način, kot je določen v 41. členu tega zakona, zagotoviti organ, pri katerem je bila ugotovljena neupravičena poraba sredstev kohezijske politike.

18. člen (zadržanje izvajanja)

(1) Če organ upravljanja ugotovi, da posredniški organ ne izvaja kohezijske politike v skladu z izvedbenim načrtom operativnega programa, ki ga je sprejela vlada, ga pozove, da najkasneje v 30 dneh odpravi neskladnost.

(2) Če posredniški organ neskladnosti ne odpravi v roku iz prejšnjega odstavka, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.

(3) Če je organ upravljanja naložil popravilne ukrepe posredniškemu organu, ki se ne nanašajo na odpravo neskladnosti po prvem odstavku, in jih ta ni izvedel v roku 60 dni od njihovega prejema, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.

(4) Če posredniški organ v primeru neupravičene porabe sredstev ne zahteva plačila od upravičenca v roku iz tretjega odstavka prejšnjega člena, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.

(5) Ko posredniški organ odpravi pomanjkljivosti, s tem seznaní organ upravljanja, ki takoj pozove ministrstvo, da odpravi zadržanje izplačil s posameznih postavk kohezijske politike.

(6) Organ upravljanja o izvedenih zadržanjih iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena četrletno seznanja vlado.

19. člen (prerazporejanje pravic porabe na postavkah kohezijske politike)

(1) Če posredniški organ 15 dni pred iztekom obdobja, za katerega so zadržana izplačila iz drugega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena, ne ravna skladno z zahtevami organa upravljanja, ta predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.

(2) Organ upravljanja predlaga vladi prerazporeditve pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike.

(3) Pred posredovanjem predloga prerazporeditve pravic porabe iz prejšnjega odstavka organ upravljanja o tem pisno obvesti tisti posredniški organ, kateremu se pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo.

(4) Po opravljeni prerazporeditvi pravic porabe organ upravljanja spremeni izvedbeni načrt v obsegu izvedene prerazporeditve.

20. člen
(uporaba pravil)

Določbe 14. do 19. člena tega zakona se uporabljajo tudi za porabo sredstev sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

3.2. Namenski prejemki in izdatki proračuna

21. člen
(namenski prihodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna za leti 2017 in 2018 so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena in prvega odstavka 80. člena ZJF, tudi:

1. sredstva za preneseno izvrševanje nalog, ki se uporabijo za namene, dogovorjene med vlado in EK, in na način, določen s predpisom ministra;
2. prihodki od obremenitve s stavbno ali služnostno pravico stvarnega premoženja države, ki se uporabijo za nakup, graditev, obnovo, investicijsko in tekoče vzdrževanje nepremičnin v lasti države;
3. prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 in 83/12), ki se po merilih, ki jih določi vlada, uporabijo za namene iz navedenega zakona;
4. prihodki vplačanih tiskovin, ki jih stranke v upravnem postopku vplačajo pri upravnih enotah ter ministrstvih, pristojnih za notranje oziroma za zunanje zadeve, in ki jih upravne enote in ministrstvo, pristojno za notranje oziroma za zunanje zadeve, uporabijo za plačilo obveznosti dobaviteljem zaračunljivih tiskovin;
5. prihodki, ki jih lastniki oziroma uporabniki kmetijskih zemljišč po 95. členu Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12 in ; 27/16, v nadaljnjem besedilu: ZKZ) vplačujejo v proračun Republike Slovenije in ki se do višine pravic porabe predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
6. prihodki po 3.h členu ZKZ se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
7. prihodki po Zakonu o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami (Uradni list RS, št. 41/09 in 69/15 – ZOPPGSR), ki se do višine pravic porabe predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
8. prihodki letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in prihodki koncesijske dajatve Luke Koper, d.d., ki pripadajo proračunu Republike Slovenije, ki se uporabijo za izvedbo investicij in vzdrževanj v javno prometno infrastrukturo;
9. prihodki po prvem odstavku 142. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15 in 55/15), ki se uporabijo za namene, določene v zakonu;
10. prihodki obveznega prispevka za promocijo iz 9. člena Zakona o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov (Uradni list RS, št. 26/11 in 57/12), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
11. prihodki iz dajatev od prejemkov, izplačanih zaradi opravljenega začasnega in občasnega dela upokojujencev, ki v skladu z drugim odstavkom 27.f člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1 in 47/15 – ZZSDT) predstavljajo prihodek podračuna iz 4. točke 42. člena tega zakona;
12. prihodki po tretjem odstavku 33. člena Zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 9/16, v nadaljnjem besedilu: ZGGLRS), se porabijo za namene, določene v četrtem odstavku 33. člena navedenega zakona.

22. člen
(namenski prejemki proračuna)

Namenski prejemki v računu finančnih terjatev in naložb so skladno s 1. točko drugega odstavka 74. člena ZJF:

1. glavnice vrnjenih posojil, danih za sanacijo podjetij in gospodarstva na podlagi 7. člena Zakona o uporabi sredstev pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 45/95, 34/96, 60/99 – ZSRR, 22/00 – ZJS, 67/01 in 47/02; v nadaljnjem besedilu: ZUKLPP). Ti prejemki se v letih 2017 in 2018, do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, ki je pristojno za sanacijo zadevnih podjetij in gospodarstva, v sprejetem proračunu uporabijo za izdatke za enak namen kot prvotno;
2. kupnine od prodaje kapitalskih naložb, ki se v proračun za leto 2017 in za leto 2018 vplačajo na podlagi ZUKLPP, se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu,
3. kupnine od prodaje kapitalskih naložb na podlagi tretjega odstavka 79. člena Zakona o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1), se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu.

3.3. Prerazporejanje pravic porabe

23. člen
(osnova za prerazporejanje pravic porabe)

- (1) Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja.
- (2) Obseg izvedenih prerazporeditev pravic porabe se računa po neto načelu, ki je seštetna razlika med prerazporeditvami na in z njih.

24. člen
(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odločajo neposredni uporabniki)

- (1) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma.
- (2) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 10 % podprograma tega neposrednega uporabnika, in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 5 % glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu.
- (3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.
- (4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 % sprejetega proračuna na plačnih kontih s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

25. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča predlagatelj finančnih načrtov)

(1) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe znotraj istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(2) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah med podprogrami v okviru glavnega programa brez omejitev in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 5 % glavnega programa tega predlagatelja v sprejetem proračunu, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena predlagatelj finančnega načrta ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte integralnih postavk v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov iz njegove pristojnosti, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko predlagatelj finančnega načrta, v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti, odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 % sprejetega proračuna na plačnih kontih s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

26. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča organ upravljanja)

(1) O prerazporeditvah med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog predlagatelja finančnega načrta brez omejitev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek o prerazporeditvah med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike, med različnimi programskimi obdobji, odloča vlada na predlog organa upravljanja, ki ga predloži ministrstvu, ta pa vladi.

27. člen

(prerazporeditve, o katerih odloča ministrstvo)

(1) Ministrstvo lahko samostojno in brez omejitev po 24. in 25. členu tega zakona izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi.

(2) Na predlog predlagatelja finančnega načrta, ki znotraj istega podprograma zagotavlja pravice porabe drugemu predlagatelju finančnega načrta, o prerazporeditvi pravic porabe odloča ministrstvo.

(3) Če nastanejo stroški zadolževanja, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil ministrstva o spremembi likvidnostnega načrta, izvaja ministrstvo prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri ministrstvu. Prerazporeditev se v višini celotnih stroškov izvede v breme pravic porabe za blago in storitve pri pristojnem neposrednem uporabniku in v dogovoru z njim. Prerazporeditev se izvede v skladu s predpisom ministra, ki podrobneje uredi izvajanje tega člena.

28. člen
(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča vlada)

(1) Vlada lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe ne glede na omejitve iz 24. in 25. člena tega zakona med:

1. podprogrami v okviru glavnega programa različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 20 % podprograma v sprejetem proračunu;
2. glavnimi programi posameznega ali različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 % glavnega programa v sprejetem proračunu;
3. politikami, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posamezne politike ne sme presegati 5 % politike v sprejetem proračunu.

(2) Vlada lahko odloča ne glede na omejitve iz 24., 25. in 26. člena tega zakona in prejšnjega odstavka o prerazporeditvah pravic porabe:

1. na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih;
2. na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami;
3. na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov in med temi postavkami;
4. na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva pri ministrstvu, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 42. členu ZJF;
5. na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije pri ministrstvu, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 48. členu ZJF;
6. na postavke v politiki 21 – Pokojninsko varstvo;
7. na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi;
8. na postavke v politiki 24 – Plačilo v EU;
9. med postavkami politik iz 6., 7. in 8. točke tega odstavka;
10. na postavke v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, med njimi in z njih;
11. na postavke v podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije, med njimi in z njih;
12. na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje EU, med njimi in z njih;
13. med, na in s plačnih kontov neposrednih uporabnikov proračuna;
14. s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, ko se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plače;
15. z integralnih postavk za materialne stroške in z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je zadolžen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto;
16. na postavke glavnega programa 0401 E – upravljanje in informacijska infrastruktura.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena vlada odloča o prerazporeditvah pravic porabe, ki so navedene v prejšnjem odstavku samo na način, kot je določen v prejšnjem odstavku.

(4) Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, ki je pripravljen na predlog predlagatelja finančnega načrta.

(5) Če gre za prerazporeditev na postavke za kohezijsko politiko in s teh postavk po 1. in 2. točki drugega odstavka tega člena, pripravi predlog za prerazporeditev predlagatelj finančnega načrta v skladu s predpisi, ki urejajo postopke za izvajanje kohezijske politike in v sodelovanju z organom upravljanja ter ga predloži ministrstvu, ta pa vladi.

(6) Kadar neposredni uporabnik izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov, a ne zagotovi črpanja namenskih

sredstev EU oziroma namenskih sredstev finančnih mehanizmov zaradi neupravičene porabe sredstev, mora o tem obvestiti ministrstvo in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih EU oziroma v namenskih sredstvih finančnih mehanizmov. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namenska sredstva EU ali na namenska sredstva finančnih mehanizmov. Ob neusklajenosti lahko ministrstvo omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

3.4. Prevzemanje obveznosti in roki plačil v breme proračuna

29. člen

(pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov ter drugih predpisov)

Pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov ter drugih predpisov, v katerih je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, se zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom.

30. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

(1) Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe, ki so vključeni v veljavni NRP, odda javno naročilo za celotno vrednost projekta oziroma ukrepa, če so zanj načrtovane pravice porabe v sprejetih proračunih.

(2) Neposredni uporabnik lahko v letu 2017 prevzame obveznosti za namene, za katere so zagotovljena sredstva v letu 2018 in ki zapadejo v plačilo v letu 2018, v višini 80 % obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2018. V letu 2017 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2019, do višine 60 % obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2018 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika.

(3) Neposredni uporabnik lahko v letu 2018 prevzame obveznosti za namene, za katere so načrtovane pravice porabe v letu 2018 in ki zapadejo v plačilo v letu 2019, v višini 60 % obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2018. V letu 2018 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2020, do višine 40 % obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2018 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika. Neposredni uporabnik v breme proračunov prihodnjih let ne sme prevzemati obveznosti brez odložnega pogoja, s katerim se izvajanje pogodbenih obveznosti odloži, dokler za ta namen nima zagotovljenih pravic porabe v posebnem delu proračuna.

(4) Neposredni uporabnik, v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, prevzema obveznosti v prihodnjih letih samo, če ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za:

1. pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov;
2. pogodbe za nabavo blaga in storitev, ki so potrebni za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah (tiskovine in drugi javni dokumenti);

3. pogodbe, ki se financirajo iz namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev drugih donatorjev ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe.

(6) O prevzemanju obveznosti po pogodbah o zakupu ali najemu, ki jih sklepajo neposredni uporabniki državnega proračuna in pri katerih lastninska pravica preide ali lahko preide z najemodajalca na najemnika, odloča vlada. Neposredni uporabniki občinskih proračunov morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek o prevzemanju obveznosti zaradi sprememb določb pogodbe o zakupu ali najemu, ki nimajo finančnih posledic, ali sprememb, ki so posledice tečajnih razlik, odloča neposredni uporabnik.

31. člen (spremljanje in spremembe NRP)

(1) Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov in ukrepov in je v celoti odgovoren za njihovo izvedbo.

(2) Spremembe veljavnega NRP so uvrstitev projektov oziroma ukrepov v NRP in druge spremembe projektov oziroma ukrepov.

(3) Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

(4) O spremembi veljavnih ukrepov in o spremembi projektov do 20 % izhodiščne vrednosti, odloča neposredni uporabnik.

(5) Vlada odloča o uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 % izhodiščne vrednosti.

(6) Ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti ukrep v veljavni NRP, če je ukrep skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20% izhodiščne vrednosti, kadar gre za:

1. uvrstitev projektov z vrednostjo do 300.000 eurov,
2. spremembo vrednosti projektov do 100.000 eurov,
3. ponovno uvrstitev projektov, ki so že bili del veljavnega NRP v preteklih letih in se jim vrednost spreminja do največ 100.000 eurov,
4. uvrstitev ali spremembo vrednosti projektov, katerih namen je odprava posledic naravnih nesreč,

če je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP.

(8) Ne glede na peti in sedmi odstavek tega člena odloča o uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 % izhodiščne vrednosti za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom.

(9) Ne glede na četrti odstavek tega člena odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 % izhodiščne vrednosti organ upravljanja.

(10) V breme evidenčnih projektov ni dovoljeno prevzemati obveznosti.

(11) Za sofinanciranje občinskih projektov in ukrepov iz državnega proračuna v naslednjih letih morajo ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

(12) Proračunski viri v veljavnem NRP se za prihodnja leta lahko povečujejo ali zmanjšujejo znotraj politike sprejetega NRP posameznega predlagatelja finančnega načrta za posamezno leto, pri čemer povečanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 % tega glavnega programa pri posameznem predlagatelju finančnega načrta za posamezno leto.

(13) Ne glede na prejšnji odstavek se proračunski viri na namenskih postavkah ter postavkah centraliziranih evropskih programov v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev.

(14) Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena se lahko spremembe proračunskih virov na proračunskih postavkah s področja kohezijske politike za finančno perspektivo 2014–2020 v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev znotraj skupne višine sprejetega NRP na teh proračunskih postavkah za posamezno leto.

32. člen

(plačilni roki v breme državnega in občinskih proračunov)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov so plačilni roki neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisani s tem zakonom. Za plačilo vseh obveznosti je plačilni rok za neposredne uporabnike 30. dan, za posredne uporabnike pa največ 30 dni.

(2) Plačilni rok začne teči naslednji dan po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Plačilni rok za izplačila, o katerih se odloča v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in če drug zakon določa, da se nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku v celoti ugodeno, začne teči naslednji dan po poteku roka, ki je z zakonom določen za sprejem odločitve v upravnem postopku. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ko je po zakonu dela prost dan oziroma v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delavnik oziroma naslednji plačilni dan v sistemu TARGET.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so plačilni roki lahko krajši za plačila:

1. plač, drugih osebnih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih pri neposrednih in posrednih uporabnikih;
2. pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav;
3. pogodb v breme postavk namenskih sredstev EU in postavk slovenske udeležbe;
4. s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in pripadajočih postavk slovenske udeležbe pri transferih;
5. tekočih transferov, razen tekočih transferov v tujino;
6. obveznosti iz naslova povračil sredstev med neposrednimi uporabniki;
7. obveznosti diplomatskih predstavništev in konzulatov Republike Slovenije v tujini, 7. če je takšna poslovna praksa sprejemne države;
8. prispevkov za humanitarno pomoč prizadetim državam ob naravnih nesrečah in drugih nesrečah velikih razsežnosti;
9. obveznosti, povezane z migranti;
10. zbirnega računa Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d., ki ga ta izstavi za plačilo obračunanega nadomestila bankam;
11. povezana s servisiranjem javnega dolga in upravljanja z denarnimi sredstvi, vključno z likvidnostnim zadolževanjem in poroštvi,
12. obresti na denarna sredstva pri Banki Slovenije.

(4) Minister lahko določi krajši plačilni rok tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno za zagotovitev gospodarnega in učinkovitega razpolaganja s proračunskimi sredstvi, da se tako prepreči gospodarska škoda, ki bi nastala, če se plačilo ne bi izvršilo v krajših rokih.

(5) Plačilo investicijskih transferov občinam in posrednim proračunskim uporabnikom se izvrši en dan pred dnevom plačila občine ali posrednega proračunskega uporabnika izvajalcu, če občina ali posredni proračunski uporabnik predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. Če je nesporen le posamezni del predložene dokumentacije, se izplačilo izvrši v nespornem delu, razlika pa po prejemu popolne dokumentacije.

(6) Plačilo za ukrep »podpora lokalnemu razvoju«, ki ga v skladu z Uredbo 1303/2013/EU vodi skupnost v okviru finančne perspektive 2014–2020, se lahko izvede en dan pred dnevom plačila vodilnega partnerja izvajalcu, če vodilni partner predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu.

(7) Pri izplačilu drugih stroškov dela (podjemne pogodbe, avtorske pogodbe in druga obdavčljiva izplačila) je plačilni rok od 20 do največ 45 dni.

(8) Določbe tega člena, razen petega odstavka, veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov, razen se če občina v pogodbi dogovori za krajše plačilne roke, ker doseže nižjo pogodbeno ceno.

(9) Ne glede na določbe tega člena je lahko z mednarodno pogodbo oziroma mednarodnim nepogodbenim aktom dogovorjen plačilni rok do 90 dni.

(10) Ne glede na prvi odstavek tega člena je za občine rok za vračilo sredstev kohezijske politike, na podlagi izrečenega finančnega popravka, največ 90 dni.

33. člen (predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;
2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe do višine 30 % vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni ali javni zavod ali ustanova;
3. do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu;
4. za plačilo:
 - pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (npr. šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
 - pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
 - akontacij stroškov za službena potovanja;
 - varščine na javni dražbi;
 - predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka po 233. členu Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo in 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US in 38/16 – odl. US);
5. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če EK zahtevek za plačilo sredstev zavrne ali če EK izstavi zahtevek za vračilo ali če se v nadzoru ugotovi, da so bila sredstva porabljena nenamensko ali v nasprotju s predpisi.

(3) Pri predplačilih iz 3. točke prvega odstavka tega člena mora neposredni uporabnik v pogodbi dogovoriti tudi, da bo prejemnik sredstev, najkasneje v 150 dneh po prejemu predplačila, neposrednemu uporabniku posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev in tudi, da prejemnik sredstev do nadaljnjih predplačil po sklenjeni pogodbi ne bo več upravičen, če v navedenem roku dokazil ne bo posredoval ali če se ob kontroli dokazil izkaže, da dokazila ne izkazujejo upravičenosti porabe v višini predplačila.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se neposrednemu uporabniku v pogodbi ni treba dogovoriti, da bo prejemnik sredstev najkasneje v 150 dneh po prejemu predplačila neposrednemu uporabniku posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev, če pogodbena vrednost ne preseže 20.000 eurov in če se pogodbene obveznosti v celoti izvedejo v tekočem letu.

(5) Če prejemnik sredstev iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(6) Ne glede na 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena predplačila nad 100.000 eurov ni dovoljeno dogovoriti brez soglasja ministra.

(7) Določbe 3., 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

34. člen (pogoji za izdajo soglasja)

(1) Minister izda soglasje iz šestega odstavka 33. člena tega zakona, če:

1. ima neposredni uporabnik v veljavnem proračunu zagotovljene pravice porabe za ta namen;
2. je prejemnik predplačila izkazoval pozitivno poslovanje v preteklem letu;
3. ima prejemnik sredstev poravnane davčne obveznosti;
4. je bil prejemnik sredstev v preteklih treh mesecih solventen.

(2) Listine, s katerimi se izkaže izpolnjevanje pogojev, in način predložitve listin za namene iz prejšnjega odstavka določi minister.

35. člen (investicije in investicijsko vzdrževanje stvarnega premoženja)

(1) Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to zajeto v načrtu pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja skladno z 11. in 12. členom Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 86/10, 75/12 in 47/13 – ZDU-1G, 50/14, 90/14 – ZDU-1I 14/15 – ZUUJFO, in 76/15) in v NRP. Načrt pridobivanja nepremičnega in premičnega premoženja mora biti usklajen z NRP.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko neposredni uporabnik nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je ta izdatek nujen za nepredvidena popravila, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja.

(3) Skupni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letih 2017 in 2018 lahko uporabi skladno s prejšnjim odstavkom, ne sme presegati 300 eurov na zaposlenega pri neposrednem uporabniku na dan 31. decembra predhodnega leta.

3.5. Druge posebnosti izvrševanja proračuna

36. člen

(plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb in poravnav)

(1) Obveznosti na podlagi pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav se plačujejo v breme sredstev neposrednega ali posrednega uporabnika, v katerega pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave ali v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe. Če je med izvajanjem proračuna izdana sodna ali upravna odločba oziroma sklenjena poravnava, ki nalaga plačilo obveznosti, za katere v proračunu niso zagotovljene pravice porabe, se za plačilo teh obveznosti lahko odpre nova proračunska vrstica, na katero se v skladu s predpisanimi postopki prerazporedijo pravice porabe neposrednega uporabnika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se obveznosti za pravnomočno priznano škodo, ki je nastala zaradi nepravilne ali nezakonite sodne odločbe, plačujejo v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe.

(3) Če iz pravnomočne sodne ali dokončne upravne odločbe in poravnave izhajajo, da se obveznosti poravnajo postopno in v več prihodnjih letih, se pravice porabe v višini posamezne letne obveznosti zagotovijo v letu, v katerem je posamezni del obveznosti po pravnomočni sodni ali dokončni upravni odločbi in poravnavi treba plačati.

37. člen

(financiranje ustanov)

(1) Neposredni proračunski uporabnik lahko z ustanovo, katere ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: ustanova), na podlagi sprejetega programa dela, sklene neposredno pogodbo o financiranju oziroma sofinanciranju delovanja in programa dela ustanove, če je ustanova ustanovljena za opravljanje storitev splošnega pomena na področju mednarodnega sodelovanja.

(2) Ustanovi se sredstva iz proračuna zagotavljajo trimesečno, z napovedjo denarnega toka in na podlagi trimesečnih načrtov za izvrševanje finančnega načrta ustanove.

(3) Trimesečni načrt za izvrševanje finančnega načrta ustanove je pregled načrtovanih izdatkov za posamezno četrletje ali drug dokument, ki je enakovredna podlaga za izplačilo načrtovanih izdatkov ob istočasnem poročanju o posameznih plačanih obveznostih v zadnjem četrletju.

(4) Ustanova mora napoved denarnega toka, najkasneje do 15. dneva v tekočem mesecu za tekoči mesec in prihodnja dva meseca, posredovati pristojnemu neposrednemu uporabniku proračuna skupaj s seznamom plačanih obveznosti po ekonomskih namenih v preteklih treh mesecih iz naslova opravljanja javne službe.

(5) Če plačane obveznosti v preteklih treh mesecih po seznamu iz prejšnjega odstavka niso izkazane v višini sredstev, ki jih je ustanova prejela, se razlika proračuna pri nakazilu sredstev ustanovi za naslednje tri mesece.

(6) Skrbnik pogodbe mora vsaj enkrat letno preveriti namensko porabo sredstev po seznamu iz četrtega odstavka tega člena z izvirnimi listinami.

38. člen

(zmanjšanje obsega sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna)

Ne glede na določbe drugih zakonov, predpisov in sprejetega finančnega načrta lahko neposredni uporabnik proračuna države ali občine v tekočem letu zmanjša obseg sredstev za financiranje posrednega uporabnika proračuna, če ugotovi, da bo posredni uporabnik proračuna za tekoče leto izkazoval presežek prihodkov nad odhodki.

39. člen

(obveščanje računovodske službe)

Neposredni uporabniki proračuna morajo vsako obvestilo o spremembi upnika ali osebe, kateri je treba izpolniti obveznost, nemudoma posredovati pristojni računovodski službi, skupaj z ustrežno knjigovodsko dokumentacijo.

40. člen

(ureditev porabe sredstev skupnih evropskih politik v Republiki Sloveniji)

Vlada lahko izda uredbe, s katerimi podrobno uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

41. člen

(vračila namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov)

(1) Neposredni proračunski uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU ali namenska sredstva finančnih mehanizmov, mora za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih prejetih namenskih sredstev iz EU ali namenskih sredstev finančnih mehanizmov zagotoviti pravice porabe v okviru svojega finančnega načrta in takoj pristopiti k izterjavi teh sredstev od prejemnika sredstev. Če za plačilo teh obveznosti neposredni uporabnik nima načrtovanih pravic porabe, lahko za ta namen tudi med letom odpre novo proračunsko vrstico, na katero v okviru svojega finančnega načrta in v skladu s predpisanimi postopki prerazporedi pravice porabe.

(2) Na zahtevo pristojnega organa neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU, izvede vračilo na podračun v okviru EZR države. Na zahtevo pristojnega organa EU izvede vračilo s podračuna EZR države na račun EU pristojni organ, določen skladno s predpisi EU.

(3) Na zahtevo pristojnega organa za potrjevanje, določenega v sporazumu za izvajanje finančnega mehanizma, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva finančnega mehanizma, izvede vračilo na podračun v okviru EZR države. Na zahtevo financerja izvede vračilo s podračuna EZR države organ za potrjevanje.

3.6. Proračunski skladi

42. člen
(proračunski skladi)

Proračunski skladi v letih 2017 in 2018 so:

1. podračun proračunske rezerve, ustanovljen na podlagi ZJF;
2. podračun, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja investicije v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija;
3. podračun, ustanovljen po Zakonu o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov (Uradni list RS, št. 24/07 – uradno prečiščeno besedilo);
4. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 47/13 – ZOPRZUJF, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15 in 102/15; v nadaljnjem besedilu: ZUJF);
5. podračun, ustanovljen na podlagi 128. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16);
6. podračun, ustanovljen na podlagi 162. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15);
7. podračun, ustanovljen na podlagi prvega odstavka 33. člena ZGGLRS;
8. podračun, ustanovljen na podlagi tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

43. člen
(odpis dolgov do Republike Slovenije po ZJF)

(1) Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, je dovoljeno odpisati dolgove, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije, in sicer največ do skupne višine 1.000.000 eurov v posameznem letu.

(2) V obseg sredstev iz prejšnjega odstavka se štejejo vsi dolgovi, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije in se kot taki vodijo v poslovnih knjigah pri neposrednih ali posrednih proračunskih uporabnikih.

44. člen
(dopustnost neizterjave)

(1) V primerih, ko skupni dolg posameznega dolžnika do istega neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna ne presega višine 25 eurov, se v poslovnih knjigah razknjiži in se ne šteje v kvoto iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov, postopkov izterjave za zneske, ki brez obresti ne presegajo 250 eurov oziroma zneskov, ki so določeni v predpisih EU, ni treba izvesti za namenska sredstva EU, kadar predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno, to omogočajo.

45. člen
(upravljanje denarnih sredstev sistema EZR in upravljanje s prostimi denarnimi sredstvi na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF, vključenih v sistem EZR)

(1) Ne glede na drugi odstavek 68. člena ZJF lahko upravljavec sredstev sistema EZR države oziroma občine nalaga denarna sredstva sistema EZR države oziroma občine za obdobje, ki ni daljše od 12 mesecev, tudi v hranilnice, ki imajo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek upravljavec sredstev sistema EZR države nalaga denarna sredstva sistema EZR države za obdobje, ki ni daljše od treh let.

(3) Ne glede na drugi odstavek 68. člena ZJF lahko upravljavec sredstev sistema EZR države nalaga denarna sredstva sistema EZR države tudi v državne zakladnice držav evropske monetarne unije in v nakupe zakladnih menic teh držav pod pogojem, da Republika Slovenija ni njena upnica po zakonu, ki opredeljuje dodelitev posojila državi evropske monetarne unije.

(4) Ne glede na četrti odstavek 68. člena ZJF lahko državni proračun prosta denarna sredstva na računih, vključenih v sistem EZR države, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

(5) Upravljavec sredstev sistema EZR države lahko v letu 2017 reprogramira kratkoročna posojila posrednih proračunskih uporabnikov državnega proračuna v posojila z ročnostjo za obdobje do treh let, pod pogojem, da so bila posojila s strani upravljavca sredstev sistema EZR države dana do vključno 24. oktobra 2016.

46. člen

(posebnosti razpolaganja z državnim finančnim premoženjem)

(1) Ne glede na določbe ZSDH-1 in 80.č člen ZJF v letni program prodaje finančnega premoženja države ni treba vključiti kapitalskih naložb, katerih knjigovodska vrednost ne presega 25.000 eurov in naložb, pridobljenih skladno s 1. in 2. točko drugega odstavka 76. člena ZJF.

(2) Ne glede na prvi odstavek 80.č člena ZJF v letni program prodaje finančnega premoženja države ni treba vključiti posamične terjatve Republike Slovenije do višine 7.000.000 eurov, pri čemer skupni obseg vseh terjatev posameznega leta, ki ne bodo vključene v letni program prodaje finančnega premoženja države, ne sme presegati 30.000.000 eurov.

(3) O prodaji in drugih oblikah razpolaganja s premoženjem države iz prvega in drugega odstavka tega člena vlada enkrat letno za preteklo leto, najkasneje do 31. maja, poroča Državnemu zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor). Poročilo mora vsebovati najmanj:

- opis finančnega premoženja,
- dejansko vrednost premoženja,
- razloge za prodajo ali druge oblike razpolaganja,
- višino kupnine ali višino drugega plačila.

(4) Izvajalci gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih in druge gospodarske družbe s tega področja, v katerih ima država posredno ali neposredno prevladujoč vpliv, morajo imeti v svojih ustanovnih aktih določila, ki dopuščajo pridobitev kontrolnega deleža v osnovnem kapitalu družbe posameznemu vlagatelju neposredno ali skupaj z obvladovanimi (povezanimi) družbami oziroma osebami, ki delujejo usklajeno, z nakupom ali z dokapitalizacijo le s soglasjem vlade. Za pridobitev kontrolnega deleža, za katerega zaprosi potencialni investitor na podlagi tega člena, se šteje vsaka pridobitev oziroma povečanje že obstoječega deleža v osnovnem kapitalu te družbe tako, da ta po takšni pridobitvi presega 25 % osnovnega kapitala te družbe.

(5) Ne glede na prvi odstavek 19. člena ZSDH-1 z naložbami Republike Slovenije, pridobljenimi na podlagi zakona, ki ureja dedovanje, upravlja in razpolaga ministrstvo.

47. člen

(zagotavljanje sredstev za pridobivanje kapitalskih naložb države)

(1) Slovenski državni holding (v nadaljnjem besedilu: SDH) mora pred odločitvijo o odplačni pridobitvi kapitalske naložbe v last Republike Slovenije pridobiti potrditev ministrstva, da so v tekočem letu v proračunu zagotovljene pravice porabe v zadostni višini.

(2) Ministrstvo na podlagi sklepa SDH o odplačni pridobitvi kapitalske naložbe v last Republike Slovenije, družbi, v kateri bo Republika Slovenija pridobila naložbo, izvede izplačilo iz proračuna v roku, ki je za plačila obveznosti neposrednih uporabnikov proračuna določen v prvem odstavku 32. člena tega zakona.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV DRŽAVE TER JAVNEGA SEKTORJA IN PREVZEM DOLGA

48. člen

(obseg zadolževanja države za leti 2017 in 2018)

(1) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2017 lahko zadolži do višine 3.457.644.842 eurov.

(2) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2018 lahko zadolži do višine 3.371.153.924 eurov.

(3) Ne glede na 84. člen ZJF lahko minister ali oseba, ki jo minister pisno pooblasti, odloča o sklepanju poslov iz 3. točke šestega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek minister ali oseba, ki jo minister pisno pooblasti, o sklepanju poslov iz 3. točke šestega odstavka tega člena za namen financiranja primanjkljaja oziroma odplačila glavnice dolga proračuna države, odloča na podlagi letnega programa financiranja, ki ga sprejme vlada.

(5) Ne glede na 84. člen ZJF lahko minister za odločanje o sklepanju poslov na trgu vrednostnih papirjev v zvezi z zadolževanjem države in upravljanjem njenih dolgov v okviru instrumentov zadolževanja, rokov in višine zadolžitvev, določenih v letnem programu financiranja proračuna, ki ga sprejme vlada, pisno pooblasti drugo osebo.

(6) V obseg zadolževanja države iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne štejejo:

1. zadolževanje države za potrebe upravljanja njenih dolgov,

2. prevzem dolga in

3. izdaja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se začasno prenesejo pravni osebi, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, ali izdaja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se začasno prenesejo banki ali hranilnici, v kateri so bili izvedeni ukrepi za krepitev stabilnosti bank v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, če se ti dolžniški vrednostni papirji prenesejo kot nadomestilo za prejem dolžniških vrednostnih papirjev Družbe za upravljanje terjatev bank, d. d. Kot začasni prenos vrednostnih papirjev se šteje, če se prejemnik s pogodbo zaveže, da bo še pred dospelostjo vrednostnih papirjev izdajatelju vrednostnega papirja vrnil enako število vrednostnih papirjev iste serije in da bo izdajatelju vrednostnega papirja najkasneje v treh delovnih dneh od prejema vrnil vsak znesek obresti ali drug donos, ki ga je prejel iz naslova vrednostnega papirja oziroma bi ga prejel, če bi bil njegov imetnik.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek se v obseg zadolževanja iz prvega in drugega odstavka tega člena šteje znesek, ki ga država prejme na podlagi pogodbe iz 3. točke prejšnjega odstavka.

(8) Če se zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti, določenih v pogodbi iz 3. točke šestega odstavka tega člena, spremeni stanje dolga države, se te spremembe izkazujejo samo v bilanci stanja.

(9) Skupni nominalni znesek dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih na podlagi 3. točke šestega odstavka tega člena, ki se začasno prenesejo pravni osebi, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, ne sme presegati 1.000.000.000 eurov.

(10) Skupni nominalni znesek dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih na podlagi 3. točke šestega odstavka tega člena, ki se začasno prenesejo banki ali hranilnici, v kateri so bili izvedeni ukrepi za krepitev stabilnosti bank v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, ne sme presegati skupnega nominalnega zneska dolžniških vrednostnih papirjev Družbe za upravljanje terjatev bank, d. d., ki jih banke ali hranilnice prenesejo državi za čas trajanja prenosa.

(11) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena se lahko država v letih 2017 in 2018 dodatno zadolži za potrebe izvrševanja proračuna, in sicer v vsakem letu največ do višine 70.000.000 eurov. Vlada odloča o povečanem zadolževanju in mora o povečanem zadolževanju obvestiti državni zbor.

(12) Poleg zadolževanja za namene prvega, drugega in enajstega odstavka tega člena se lahko država v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZJF dodatno zadolži za namen izvajanja intervencij na trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Največji obseg dodatne zadolžitve za ta namen ne sme presegati zneska 1.800.000.000 eurov.

49. člen

(likvidnostno zadolževanje sistema EZR države)

(1) Za učinkovito upravljanje likvidnosti sistema EZR države se lahko upravljavec sredstev sistema EZR države likvidnostno zadolžuje zunaj tega sistema v svojem imenu in za račun pravne osebe, vključene v ta sistem.

(2) Likvidnostno zadolževanje sistema EZR države poteka prek zakladniškega podračuna države.

(3) Obseg zadolžitve iz prejšnjega odstavka na dan 31. decembra se šteje kot zadolževanje pravne osebe, ki je vključena v sistem EZR države in ima na ta dan izkazan dolg do upravljavca sredstev sistema EZR države.

50. člen

(obseg poroštev države za leti 2017 in 2018)

(1) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2017 ne sme preseči skupne višine glavnice 1.200.000.000 eurov.

(2) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2018 ne sme preseči skupne višine glavnice 1.000.000.000 eurov.

(3) Poroštva, dana za obveznice ali posojila, ki so najeta za odplačilo obstoječih obveznosti, zavarovanih z državnim poroštvom, se ne štejejo v obseg poroštev po tem zakonu.

51. člen
(pravice porabe za plačilo dolgov in poroštev države)

Unovčena poročta se plačajo v breme finančnega načrta ministrstva. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah ministrstva, se takoj prerazporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v katerega delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo poročto izdano.

52. člen
(obseg zadolževanja in poroštev posrednih uporabnikov proračuna države in nefinančnih družb v pretežni lasti države v letih 2017 in 2018)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe, v katerih ima država prevladujoč vpliv, se v letu 2017 lahko zadolžijo in izdajo poročta drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 1.200.000.000 eurov.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe, v katerih ima država prevladujoč vpliv, se v letu 2018 lahko zadolžijo in izdajo poročta drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 800.000.000 eurov.

(3) Zadolževanje iz prvega in drugega odstavka tega člena predstavlja razliko med vsemi črpanji in odplačili glavnice zadolžitve v koledarskem letu.

(4) Kot prevladujoč vpliv se šteje, če je država 50 % ali več lastnik premoženja družbe oziroma če država izvaja nadzor nad poslovno politiko družbe.

53. člen
(največji možni obseg iz naslova zavarovanj pred različnim tveganjem pri mednarodnih gospodarskih poslih in poroštvna kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne banke, d.d.)

(1) Skladno s 5. in 8. členom Zakona o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov (Uradni list RS, št. 2/04, 56/08 – ZSIRB in 82/15; v nadaljnjem besedilu ZZFMGP) se za leto 2017 določi:

1. največji skupni obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;
2. obseg poroštev, ki predstavlja skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročta, v višini 350.000.000 eurov.

(2) Skladno s 5. in 8. členom ZZFMGP se za leto 2018 določi:

1. največji možni obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;
2. obseg poroštev, ki predstavlja skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročta, v višini 350.000.000 eurov.

(3) Poroštvena kvota iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne všteva v kvoto iz 50. člena tega zakona.

6. VIŠINA POVPREČNINE, OMEJITEV SREDSTEV NAD PRIMERNO PORABO, ZAGOTAVLJANJE SREDSTEV OBČINAM ZA SOFINANCIRANJE INVESTICIJ, DODATNO ZADOLŽEVANJE OBČIN IN SPREJEMANJE OBČINSKIH ODLOKOV

54. člen
(povprečnina)

(1) Če vlada z reprezentativnimi združenji občin ne doseže dogovora iz drugega odstavka 11. člena ZFO-1, se v predlog proračuna vključi povprečnina, ki jo določi vlada. Vlada pri določitvi povprečnine upošteva stroške za financiranje na novo z zakonom določenih nalog, ki jih bodo občine začele opravljati v naslednjem proračunskem letu, in izračun ministrstva, v katerem upošteva stroške nalog, ki so jih občine že opravljale na podlagi zakonov, pred letom, za katerega se določa povprečnina.

(2) Povprečnina, določena v skladu s prejšnjim odstavkom, znaša:

- za proračunsko leto 2017: 529,00eur,ov,
- za proračunsko leto 2018: 536,00eur,ov.

55. člen
(omejitev sredstev nad primerno porabo)

(1) V letu 2017 občinam, pri katerih prihodki od dohodnine iz tretjega odstavka 6. člena ZFO-1, izračunani na podlagi 14. člena ZFO-1, presegajo primerno porabo, ti prihodki pripadajo samo do višine primerne porabe.

(2) V letu 2018 občinam, pri katerih prihodki od dohodnine iz tretjega odstavka 6. člena ZFO-1, izračunani na podlagi 14. člena ZFO-1, presegajo primerno porabo, ti prihodki pripadajo do višine primerne porabe, nad višino primerne porabe pa le do polovice razlike med primerno porabo in primernim obsegom sredstev za financiranje primerne porabe, izračunanim na podlagi 13.a člena ZFO-1.

56. člen
(zagotavljanje sredstev občinam za sofinanciranje investicij)

(1) Ne glede na drugi odstavek 21. člena ZFO-1 se v letu 2017 in 2018 sredstva za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo in investicij posebnega pomena za zadovoljevanje skupnih potreb in interesov prebivalcev občine, ki so uvrščene v načrte razvojnih programov občinskih proračunov, zagotavljajo v višini 5 % skupne primerne porabe občin, pri čemer se v letu 2017 2 % sredstev zagotavljata v obliki nepovratnih sredstev iz državnega proračuna, 3 % sredstev pa v obliki odobritve dodatnega zadolževanja občin v proračunu države, v letu 2018 pa se 3 % sredstev zagotavlja v obliki nepovratnih sredstev iz državnega proračuna in 2 % sredstev v obliki odobritve dodatnega zadolževanja občin v proračunu države.

(2) Zadolžitev iz prejšnjega odstavka se ne všteva v največji možni obseg zadolževanja občin iz drugega odstavka 10.b člena ZFO-1.

(3) Dodatno zadolžitev po prvem odstavku tega člena odobri ministrstvo, pristojno za gospodarski razvoj, ki obseg dodatne zadolžitve določi v skladu z merili iz prvega odstavka 23. člena ZFO-1. Za to zadolžitev ni treba pridobiti soglasja ministrstva po šestem odstavku 10.a člena ZFO-1.

(4) Sredstva iz prvega odstavka tega člena se lahko v skladu s prvo do četrto alinejo drugega odstavka 23. člena ZFO-1 uporabijo tudi za plačilo tistih stroškov projektov strukturne in kohezijske politike EU, ki so nujno potrebni za izvedbo projekta, vendar jih organ upravljanja v navodilih iz pete alineje drugega odstavka 23. člena ZFO-1 ne pripozna kot upravičene stroške. Med te stroške sodi tudi nepovračljiv davek na dodano vrednost, plačan v zvezi z njimi.

(5) Sredstva iz drugega odstavka 21. člena ZFO-1 se v obsegu iz prvega odstavka tega člena lahko, ne glede na drugi odstavek 23. člena ZFO-1 porabijo tudi za zadolžitev za upravljanje z dolgom občine.

57. člen
(dodatno zadolževanje občin)

(1) Občina se lahko, v skladu s predpisi o zadolževanju občin, dodatno zadolži za lastni delež pri financiranju investicije ali za vračilo izrečenih finančnih popravkov za investicijo, ki je sofinancirana iz proračuna EU, če takšna zadolžitev ne presega največjega obsega možnega zadolževanja iz drugega odstavka 10.b člena ZFO-1 za več kot 2 odstotni točki in višina dodatne zadolžitve v primeru zadolžitve za lastni delež pri financiranju investicije v posamezni občini ne presega zneska 750.000 eurov.

(2) Obseg zadolževanja občine iz prejšnjega odstavka se določi v odloku, s katerim se sprejme občinski proračun.

(3) Ministrstvo izdaja soglasja k dodatni zadolžitvi iz prvega odstavka tega člena do skupnega obsega 10 milijonov eurov.

58. člen
(zadolževanje za upravljanje z dolgom občinskega proračuna)

Občini, ki na dan 31. decembra 2016 presega največji obseg možnega zadolževanja minister, pristojen za finance, ne glede na določbe drugih predpisov glede največjega možne obsega zadolževanja občin, izda soglasje k zadolžitvi za upravljanje z dolgom občinskega proračuna tudi, če se s to zadolžitvijo zadolženost občine ne bo znižala do največjega obsega možnega zadolževanja občine.

59. člen
(sprejemanje občinskih odlokov)

Kot uporaba prve in tretje alineje 41. člena ter določb VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr. in 33/89 ter Uradni list RS, št. 24/92 – odl. US, 29/95 – ZPDF, 44/97 – ZSZ in 27/98 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZSZ) ter uporaba 218. člena, 218.a člena, 218.b člena, 218.c člena, 218.č člena in 218.d člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US in 57/12) se šteje tudi sprejemanje občinskih odlokov v skladu s VI. poglavjem ZSZ.

7. RAZPOLAGANJE S SREDSTVI ZA PLAČE IN PRIPRAVA FINANČNIH NAČRTOV

60. člen
(razpolaganje s sredstvi za plače)

Neposredni in posredni uporabniki morajo izvajati politiko zaposlovanja, sistemiziranja delovnih mest in razporejanja zaposlenih na delovna mesta tako, da s prevzemanjem obveznosti, ki ne pomenijo izvrševanja obveznosti do zaposlenih, kot jih določajo predpisi ali kolektivne pogodbe, ne ustvarjajo primanjkljajev sredstev za stroške dela, to je na postavkah, ki vsebujejo plačne konte.

61. člen
(priprava finančnih načrtov uporabnikov proračuna)

(1) Predlagatelji finančnih načrtov proračuna države morajo izvajati naloge iz svoje pristojnosti na način, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetih finančnih načrtih, razen kadar gre za prerazporeditev stroškov dela med finančnimi načrti v okviru istega predlagatelja finančnega načrta ali kadar je sprememba posledica prerazporeditve javnega uslužbenca v drug organ ali kadar ta zakon določa drugače.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine mora posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov v 15 dneh po objavi tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije. Izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, morajo biti usklajena s pretežnim financerjem posrednega uporabnika in z ministrstvom.

(3) V primeru spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna mora predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine, v 15 dneh od spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna, posrednemu uporabniku proračuna posredovati nova izhodišča.

(4) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države mora pri določitvi obsega sredstev za stroške dela posrednih uporabnikov proračuna iz njegove pristojnosti zagotoviti, da se stroški dela pri posrednih uporabnikih proračuna iz njegove pristojnosti znižajo na način, da se ne preseže skupnega obsega sredstev tekočih transferov, določenega v finančnem načrtu posameznega neposrednega uporabnika.

(5) Predstojnik posrednega uporabnika proračuna mora svoj finančni načrt oziroma spremembe finančnega načrta pripraviti skladno z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki državnega proračuna posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu najkasneje v 30 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki, ki se financirajo iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu, če je ustanovitelj posrednega uporabnika država, oziroma občinski upravi, če je ustanovitelj občina, najkasneje v 30 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki občinskih proračunov posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje občinski upravi najkasneje v 30 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(9) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena posredovati sprejeta letna poročila o delu v soglasje organu, pristojnemu za izdajo soglasja k njihovem finančnemu načrtu in programu dela.

(10) Uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, lahko v svojem finančnem načrtu med letom prerazporejajo sredstva na plačne konte

iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve do višine 2 % obsega sredstev za stroške dela v sprejetem finančnem načrtu.

(11) Ne glede na določbe zakonov, predpisov in splošnih aktov, sprejme finančni načrt posrednega uporabnika proračuna vlada oziroma župan, če ga organ, pristojen za sprejem finančnega načrta ni sprejel, ker je bil ta pripravljen v skladu z izhodišči vlade oziroma župana.

(12) Posrednim uporabnikom proračuna, ki jim vlada, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 60 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje zavrne iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, se po poteku 60 dnevnega roka za pridobitev soglasja zagotavlja največ 80 % realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

(13) Če posredni uporabniki ne posredujejo finančnega načrta in programa dela v soglasje organu, pristojnemu za izdajo soglasja k njegovemu finančnemu načrtu in programu dela, v 30 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se posrednemu uporabniku proračuna zagotavlja največ 80 % realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

(14) Ne glede na določbe tega člena, neposredni uporabnik proračuna države, tistim posrednim uporabnikom proračuna občin s področja izobraževanja, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, izda le soglasje k sistemizaciji delovnih mest, če je le-ta pripravljena v skladu z normativi in standardi.

62. člen (finančni načrt ZPIZ in ZZZS)

(1) Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ) in ZZZS morata pri pripravi finančnega načrta upoštevati temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo državnega proračuna.

(2) ZPIZ in ZZZS morata svoje finančne načrte, skladne s prejšnjim odstavkom, posredovati v soglasje Vladi Republike Slovenije najkasneje v 30 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu Republike Slovenije.

63. člen (politika zaposlovanja)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo neposredni uporabniki proračuna države pripraviti kadrovske načrte tako, da se število zaposlenih prikaže po naslednjih virih financiranja:

1. državni proračun;
2. proračun občin;
3. ZZZS in ZPIZ;
4. druga javna sredstva za opravljanje javne službe (npr. takse, pristojbine, koncesnine, RTV-prispevek);
5. sredstev od prodaje blaga in storitev na trgu;
6. nejavnih sredstev za opravljanje javne službe;
7. sredstev prejetih donacij;
8. sredstev Evropske unije ali drugih mednarodnih virov, vključno s sredstvi sofinanciranja iz državnega proračuna;
9. sredstev ZZZS za zdravnike pripravnike in specializante, zdravstvene delavce pripravnike, zdravstvene sodelavce pripravnike;
10. sredstev iz sistema javnih del;

11. sredstev raziskovalnih projektov in programov ter sredstev za projekte in programe, namenjenih za internacionalizacijo in kakovost v izobraževanju in znanosti;

12. sredstev za zaposlene na podlagi Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14, in 14/15 – ZUUJFO), ne glede na vir, iz katerega se financirajo njihove plače.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in občin morajo ob sprejetju programa dela in finančnega načrta sprejeti tudi kadrovski načrt, kot prilogo finančnega načrta, ki mora biti usklajen s finančnim načrtom in pripraviti kadrovske načrte tako, da se število zaposlenih prikaže po virih financiranja v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) Neposredni uporabniki proračuna države in posredni uporabniki proračuna države in občin pripravijo kadrovski načrt za leti 2017 in 2018 tako, da se:

- določi dovoljeno število zaposlenih, ki se financirajo iz 1., 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena, pri čemer to število ne sme presegati dovoljenega števila zaposlenih iz teh virov, kot je določeno v kadrovskih načrtih za leto 2016;

- oceni število zaposlenih, ki se financirajo iz 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 12. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka na podlagi soglasja vlade lahko število zaposlenih v kadrovskem načrtu neposrednega uporabnika proračuna države preseže dovoljeno število zaposlenih v kadrovskem načrtu organa državne uprave za največ 10 zaposlitev za najdlje za 2 leti, če gre za zaposlitev za določen čas za čas trajanja izvedbe strukturnih reform.

(5) Zaposlitev za določen čas iz prejšnjega odstavka je možna, če ima organ državne uprave zagotovljena sredstva za stroške dela in če gre za zaposlitev javnega uslužbenca iz drugega subjekta javnega sektorja.

(7) Ne glede na prvo alinejo tretjega odstavka tega člena se zaradi izjemnih oziroma utemeljenih razlogov v kadrovskem načrtu posrednega uporabnika proračuna države in tistega posrednega uporabnika občinskih proračunov, ki se pretežno financira iz državnega proračuna ali sredstev ZZZS, lahko določi višje dovoljeno število zaposlenih, vendar le v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela.

(8) Posredni uporabnik proračuna države in občine mora spremljati realizacijo kadrovskega načrta v skladu z metodologijo za spremljanje izvajanja kadrovskega načrta, ki jo določi vlada.

(9) Če se plače zaposlenih pri posrednem uporabniku proračuna države in občine financirajo iz sredstev od prodaje blaga in storitev na trgu, morajo tudi tisti posredni uporabniki proračuna države in občine, ki niso zavezani po Zakonu o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11), zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

(10) Vlada predpiše način za pripravo kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna države in občine in način spremljanja njihovega izvajanja.

64. člen

(prekoračitev obsega sredstev za stroške dela in prerazporejanje sredstev)

(1) Ne glede na prvi odstavek 61. člena tega zakona predlagatelji finančnih načrtov proračuna države lahko prekoračijo obseg sredstev stroškov dela, določen v sprejetem finančnem načrtu, tudi za obseg namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po uveljavitvi proračuna države.

(2) Ne glede na deseti odstavek 61. člena tega zakona uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, v svojem finančnem načrtu med letom lahko prerazporedijo sredstva na plačne konte v obsegu namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po potrditvi njihovega finančnega načrta.

65. člen (polletno poročilo)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in občin ter ZZZS in ZPIZ morajo, najkasneje do 15. avgusta tekočega leta, pristojnemu ministrstvu oziroma županu posredovati polletno poročilo.

(2) V polletnem poročilu iz prejšnjega odstavka se izkazujejo:

- podatki o sprejetem finančnem načrtu tekočega leta,
 - podatki o realizaciji sprejetega finančnega načrta v obdobju januar–junij tekočega leta
- in
- ocena realizacije sprejetega finančnega načrta do konca tekočega leta.

(3) Če iz ocene realizacije sprejetega finančnega načrta izhaja, da bo posredni proračunski uporabnik ob koncu tekočega leta realiziral presežek odhodkov nad prihodki, mora odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna, ZPIZ oziroma ZZZS polletnemu poročilu predložiti tudi sanacijski načrt, ki vsebuje ukrepe, s katerimi se finančni načrt posrednega uporabnika izravna do konca tekočega leta.

(4) Šteje se, da je odgovorna oseba posrednega uporabnika predstojnik oziroma poslovodni organ, ki pri proračunskem uporabniku izvaja pravice in obveznosti delodajalca oziroma je odgovoren za njegovo finančno poslovanje.

66. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 6. in 63. člena tega zakona opravljajo inšpektorji v okviru inšpekcije za sistem javnih uslužbencev.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 60. in 61. člena tega zakona opravljajo inšpektorji Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna.

8. USKLAJEVANJE DENARNIH OBVEZNOSTI DRŽAVE

67. člen (prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF)

(1) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do vključno enega leta sklepajo neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna in občinskih proračunov ter javni gospodarski zavodi in javna podjetja, katerih ustanovitelj je država ali občina, morajo biti izražene v nominalnem znesku brez valorizacijske klavzule.

(2) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih subjekti iz prejšnjega odstavka sklepajo za daljše obdobje od enega leta, se lahko valorizirajo na način in do višine, kot sta določena s Pravilnikom o načinih valorizacije denarnih obveznosti, ki jih v večletnih pogodbah dogovarjajo pravne osebe javnega sektorja (Uradni list RS, št. 1/04).

68. člen

(usklajevanje pokojnin v letu 2017 in zagotavljanje sredstev ZPIZ-u v letih 2017 in 2018)

(1) Pokojnine in drugi prejemki, priznani na podlagi pravic iz prvega odstavka 3. člena, prejemki iz 389., četrtega odstavka 392., 404. in 405. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 63/13 – ZIUPTDSV, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD in 102/15; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2), razen letnega dodatka in dodatka za pomoč in postrežbo, se ne glede na določbe 105., 106., 107. in osmega odstavka 430. člena ZPIZ-2 v januarju 2017 uskladijo v višini 1 %.

(2) Ne glede na tretji odstavek 52. člena ZSDH-1, v letih 2017 in 2018, Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d. ali njen pravni naslednik, nakaže ZPIZ vsako leto 50 milijonov eurov, in sicer v letu 2017 najkasneje do 29. septembra, v letu 2018 pa najkasneje do 28. septembra.

69. člen

(usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom)

Transferji posameznikom in gospodinjstvom, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod, 71/08, 98/09 – ZIUZGK, 62/10 – ZUPJS, 85/10, 94/10 – ZIU 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 96/12 – ZPIZ-2; v nadaljnjem besedilu: ZUTPG) se do 31. decembra 2018 ne usklajujejo, razen osnovnega zneska minimalnega dohodka iz prve alineje 5. člena ZUTPG.

9. POSEBNE DOLOČBE

70. člen

(predložitev premoženjskih bilanc)

Ne glede na drugi, tretji, četrti in peti odstavek 93. člena ZJF neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov premoženjsko bilanco predložijo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

71. člen

(prerazporeditev sredstev med izkazi)

(1) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen servisiranja javnega dolga samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun financiranja v višini manjkajočih pravic porabe za odplačilo glavnice dolga, ki zapadejo v plačilo v letu 2017 in 2018.

(2) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen iz tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1 in tretjega odstavka tega člena samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun prihodkov in odhodkov.

72. člen

(zagotavljanje sredstev za množične migracije)

(1) V proračunu se del predvidenih proračunskih prihodkov vnaprej ne razporedi, ampak zadrži kot proračunska rezervacija za množične migracije, ki se v proračunu posebej izkazuje.

(2) Sredstva proračunske rezervacije za množične migracije se uporabljajo za stroške, povezane z migranti.

(3) Poleg sredstev iz prvega odstavka tega člena se sredstva za stroške množičnih migracij zagotavljajo tudi na drugih integralnih postavkah, postavkah EU in namenskih postavkah donacij.

(4) O uporabi sredstev proračunske rezervacije za množične migracije odloča vlada na predlog ministrstva, ki predlog predlaga na pobudo neposrednega uporabnika.

(5) Dodeljena sredstva proračunske rezervacije za množične migracije se razporedijo v finančni načrt pristojnega neposrednega uporabnika.

(6) Neposredni uporabniki pravice porabe za množične migracije iz prvega in tretjega odstavka tega člena evidentirajo v posebnem podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije.

(7) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, o vseh stroških, ki so pri vseh neposrednih uporabnikih nastali v povezavi z množičnimi migracijami, poroča ministrstvu četrtletno, najkasneje do 15. v mesecu, ki sledi četrtletju, v katerem so bila sredstva porabljena.

73. člen (zagotavljanje sredstev za predsedovanje EU)

(1) V proračunu se del predvidenih proračunskih prihodkov vnaprej ne razporedi, ampak zadrži kot proračunska rezervacija za predsedovanje EU, ki se v proračunu posebej izkazuje.

(2) Sredstva proračunske rezervacije za predsedovanje EU se uporabljajo za stroške, povezane s pripravo na predsedovanje EU in s predsedovanjem EU.

(3) Poleg sredstev iz prvega odstavka tega člena se sredstva za stroške predsedovanja EU zagotavljajo tudi na drugih integralnih postavkah, postavkah EU in namenskih postavkah donacij.

(4) O uporabi sredstev proračunske rezervacije za predsedovanje EU odloča vlada na predlog ministrstva, ki predlog pripravi na pobudi neposrednega uporabnika.

(5) Dodeljena sredstva proračunske rezervacije za predsedovanje EU se razporedijo v finančni načrt pristojnega neposrednega uporabnika.

(6) Neposredni uporabniki pravice porabe za predsedovanje EU evidentirajo v posebnem podprogramu 030104 – Predsedovanje EU.

74. člen (letni dodatek za leto 2017)

(1) Ne glede na prvi do tretji odstavek 95. člena ZPIZ-2 se letni dodatek v letu 2017 izplača uživalcem pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja v naslednjih zneskih:

1. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku do 414,00 evrov, se letni dodatek izplača v višini 390,00 evrov;

2. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 414,01 evrov do 518,00 evrov, se letni dodatek izplača v višini 250,00 evrov;

3. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 518,01 evrov do 622,00 evrov, se letni dodatek izplača v višini 190,00 evrov;

4. uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 622,01 eurov do 750,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 140,00 eurov;
5. uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku do 622,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 190,00 eurov;
6. uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku od 622,01 eurov do 750,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 140,00 eurov;
7. uživalcem pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja iz druge alineje prvega odstavka in drugega ter tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, katerih pokojnina oziroma nadomestilo presega 750,00 eurov, se letni dodatek ne izplača.

(2) V znesku pokojnine iz 1., 2., 3., 4. in 7. točke prejšnjega odstavka se upošteva tudi znesek dela vdovske pokojnine oziroma družinske pokojnine po drugem roditelju ter znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(3) Pri določitvi višine letnega dodatka iz prvega odstavka tega člena se upošteva višina pokojnine oziroma nadomestila, ki ga uživalec prejme v mesecu izplačila letnega dodatka. Znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, ki se po prejšnjem odstavku šteje v znesek pokojnine, se upošteva v višini izplačane pokojnine v mesecu januarju 2017, preračune v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar 2017.

(4) Ne glede na prvi odstavek 98. člena ZPIZ-2 se letni dodatek izplača skupaj z izplačilom redne pokojnine za mesec julij tekočega leta.

(5) ZPIZ za pridobitev podatkov o znesku tuje pokojnine iz 2. odstavka tega člena po uradni dolžnosti posreduje uživalcem pokojnine, ki imajo na dan 1. januarja 2017 prebivališče v:

- drugi državi;
 - Republiki Sloveniji, katerim se pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačuje v sorazmernem delu;
 - Republiki Sloveniji in po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije prejemajo poleg pokojnine še pokojnino od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja,
- obvestilo o upoštevanju tuje pokojnine pri izplačilu letnega dodatka, skupaj z obrazcem, ki se šteje kot dokazilo o višini pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(6) Dokazilo o višini zneska pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, izplačane v januarju 2017, so uživalci pokojnine dolžni na prejetem obrazcu vpisati in posredovati ZPIZ. Znesek pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja se preračuna v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar 2017.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena se uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, ki predloži dokazilo o višini pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja do 30. aprila 2017, letni dodatek izplača do 30. septembra 2017, če pa predloži dokazilo o višini pokojnine prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja do 30. septembra 2017 se letni dodatek izplača do konca leta 2017. Uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, ki do 30. septembra 2017 ne predloži dokazila o višini zneska tuje pokojnine izplačane v januarju 2017, se letni dodatek ne izplača.

(8) Uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, kateremu se pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačuje v sorazmernem delu, se letni dodatek po 96. členu ZPIZ-2 izplača v sorazmernem delu.

(finančni inženiring)

Z ukrepom finančnega inženiringa iz petega odstavka 106.f člena ZJF država zagotavlja del sredstev tudi za investicije in obratna sredstva.

76. člen

(izjema od ureditve takse za predrevizijski in revizijski postopek)

Ne glede na drugi odstavek 71. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D, 63/13 in 90/14 – ZDU-1I) znaša taksa v letu v primeru, ko se zahtevek za revizijo ne nanaša na odločitev o oddaji naročila, 1.000 eurov.

10. UPORABA ZBRANIH PRESEŽKOV

77. člen

(uporaba zbranih presežkov preteklih let državnega oziroma občinskega proračuna)

(1) Zbrani presežki preteklih let, ugotovljeni po denarnem toku, zmanjšani za neplačane obveznosti, amortizacijo, neporabljeni namenska sredstva in donacije, se ob zadolženosti države oziroma občine lahko uporabijo le za odplačila glavnice dolga v tekočem proračunskem letu.

(2) Če občina ni zadolžena se presežki iz prejšnjega odstavka lahko uporabijo samo za financiranje namenov iz tretjega odstavka 5. člena Zakona o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15, v nadaljnjem besedilu: ZFP).

78. člen

(uporaba zbranih presežkov preteklih let ZPIZ in ZZZS)

(1) Zbrani presežek preteklega leta, ki ga ugotovi ZPIZ po denarnem toku, se vplača v državni proračun.

(2) Zbrani presežki preteklih let, ki jih ugotovi ZZZS po denarnem toku, zmanjšani za neplačane obveznosti, neporabljeni namenska sredstva in donacije se lahko uporabijo skladno s 5. členom ZFP.

79. člen

(uporaba zbranih presežkov preteklih let javnih skladov)

(1) O uporabi zbranih presežkov preteklih let javnega sklada, katerega ustanoviteljica je država, ki so ugotovljeni po denarnem toku ter zmanjšani za neplačane obveznosti, neporabljeni namenska sredstva in donacije, na predlog pristojnega ministra odloča vlada.

(2) O uporabi zbranih presežkov preteklih let javnega sklada, katerega ustanoviteljica je občina, ki so ugotovljeni po denarnem toku ter zmanjšani za neplačane obveznosti in namenska sredstva, na predlog župana odloča občinski svet.

(3) Vlada lahko zahteva vplačilo presežkov iz prvega odstavka tega člena v državni proračun, če ugotovi:

- da javni sklad ni zadolžen in
- da ne obstaja nujnost investicij ali povečanja premoženja javnega sklada.

(4) Župan lahko zahteva vplačilo presežkov iz drugega odstavka tega člena, v občinski proračun, če ugotovi:

- da javni sklad ni zadolžen in
- da ne obstaja nujnost investicij ali povečanja premoženja javnega sklada.

80. člen

(uporaba zbranih presežkov preteklih let agencij in javnih zavodov)

(1) O uporabi presežkov preteklih let agencij in javnih zavodov, ugotovljenih po denarnem toku, zmanjšanih za neplačane obveznosti, neporabljen namenska sredstva, ki so namenjena za financiranje izdatkov v prihodnjem obdobju in donacije odloči ustanoviteljica ob predhodnem soglasju subjekta, ki več kot 50-odstotno financira javno agencijo in javni zavod.

(2) Vlada lahko zahteva vplačilo presežkov iz prejšnjega odstavka v državni proračun, če ugotovi:

- da agencija oziroma javni zavod ni zadolžen in
- da ne obstaja nujnost investicij ali povečanja premoženja agencije oziroma javnega zavoda.

(3) Župan lahko zahteva vplačilo presežkov iz prvega odstavka tega člena v občinski proračun, če ugotovi:

- da agencija oziroma javni zavod ni zadolžen in
- da ne obstaja nujnost investicij ali povečanja premoženja agencije oziroma javnega zavoda.

11. KAZENSKE DOLOČBE

81. člen

(sankcije za prekršek)

(1) Z globo 2.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če:

- ravna v nasprotju z 60. členom tega zakona in ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;
- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka 61. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma občinski upravi v 30 dneh po poteku roka iz šestega oziroma osmega odstavka 61. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- ne pripravi kadrovskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 63. člena tega zakona;
- število zaposlenih preseže število, določeno s kadrovskim načrtom iz tretjega odstavka 63. člena tega zakona, razen v primeru iz četrtega odstavka 63. člena tega zakona;
- ne pripravi sanacijskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 65. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če v nasprotju z devetim odstavkom 63. člena tega zakona ne zagotovi ločenega računovodskega spremljanja dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

(3) Z globo od 300 do 4000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega uporabnika proračuna države, ki v nasprotju s 6. členom tega zakona do 31. januarja 2017 na svojih plačnih kontih in na kontih, na katerih zagotavlja sredstva za stroške dela zaposlenih pri posrednih uporabnikih državnega proračuna, s prerazporeditvami pravic porabe v okviru svojega finančnega načrta, ni zagotovila zadostnega obsega pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca tekočega leta.

82. člen

(razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna)

(1) Vlada oziroma župan, po postopku za razrešitev iz krivdnega razloga, razreši odgovorno osebo posrednega uporabnika proračuna, če:

- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz 61. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma občinski upravi v 30 dneh po poteku roka iz šestega in osmega odstavka 61. člena tega zakona;
- če ne pripravi kadrovskega načrta ali če ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz drugega in tretjega odstavka 63. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki, razen če je presežek odhodkov nad prihodki nastal zaradi okoliščin, na katere odgovorna oseba posrednega uporabnika ne more vplivati.

-

(2) Predlog za razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna vladi posreduje pristojno ministrstvo, županu pa občinska uprava.

(3) Če je odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine oseba, za katero razrešitev ni pristojna vlada oziroma župan, vlada oziroma župan predlaga razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika organu, pristojnemu za njegovo imenovanje.

12. PREHODNI DOLOČBI

83. člen

(rok za sprejem predpisa)

Vlada izda predpis iz desetega odstavka 63. člena tega zakona najkasneje v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona.

84. člen

(prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (Uradni list RS, št. 96/15 in 46/16), v delu, ki se nanaša na leto 2016.

13. KONČNA DOLOČBA

85. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2017.

OBRAZLOŽITVE

K 1. členu

V 1. členu se našteva vsebine, ki jih je potrebno urediti v tem zakonu in so povezane s pripravo in z izvrševanjem proračuna za leti 2017 in 2018. Predlog zakona vsebuje tudi določbe, ki omejujejo izdatke proračuna države in proračunov občin.

K 2. členu

V 2. členu so zaradi opredeljeni pojmi, ki so sicer že uveljavljeni tako v letnih zakonih v preteklih letih, kot tudi v podzakonskih predpisih s področja proračuna.

K 3. členu

Predlog tega člena določa sestavo proračuna kot akta države s katerim se določa globalni obseg prihodkov in pravic proračunske porabe po ekonomskih in programskih namenih, po proračunskih uporabnikih ter njegova notranja struktura. Glede na vsebinski pogled na proračun so glavni trije sestavni deli proračuna, kot jih določa ta člen, to je splošni del proračuna, posebni del proračuna in načrt razvojnih programov. Prvi odstavek tega člena določa, da so v splošnem delu proračuna prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta, ter določa, da se v bilanci prihodkov in odhodkov poleg prihodkov in odhodkov navedenih v 11. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13 in 55/15 – ZFisP, v nadaljnjem besedilu: ZJF), izkazujejo tudi prihodki, ki zajemajo namenska sredstva EU in odhodki, ki zajemajo plačila sredstev v proračun EU ali povedano drugače – na strani prihodkov se v bilanci prihodkov in odhodkov izkazujejo tekoči prihodki, ki jih sestavljajo davčni in nedavčni prihodki, kapitalski prihodki, prejete donacije, namenska sredstva EU ter transferni prihodki iz drugih blagajn javnega financiranja, na strani odhodkov pa tekoči transferi, investicijski odhodki, investicijski transferi ter vplačila v proračun EU. Splošni del proračuna, poleg bilance prihodkov in odhodkov, vključuje tudi račun finančnih terjatev in naložb in račun financiranja.

Posebni del proračuna prikazuje vsebino pravic proračunske porabe po politikah, glavnih programih in programih.

Tretji del proračunske dokumentacije je načrt razvojnih programov, ki ga sestavljajo večletni načrti razvojnih programov neposrednih uporabnikov. Načrt razvojnih programov prikazuje načrtovane izdatke po skupinah projektov (ki so sestavljene iz projektov), projektih in ukrepih ter vire financiranja. Gre torej za poseben prikaz načrta razvojnih programov, ki prikazuje načrtovane izdatke za investicije iz javnofinančnih virov za naslednja štiri leta.

K 4. členu

Spreminjanje institucionalne strukture proračuna zaradi ustanovitve novih državnih organov na izvedbeni ravni povzroči veliko težav. Določba onemogoča financiranje novega državnega organa neposredno iz državnega proračuna. S tem določilom je spoštovano načelo namenske porabe proračunskih sredstev ki določa, da se sredstva proračuna lahko porabijo samo za namen, določen v proračunu. Iz navedenega razloga se lahko nov državni organ, ki se ustanovi po sprejemu proračuna, vključi v proračun kot neposredni uporabniki šele z rebalansom proračuna ali s spremembami proračuna naslednjega leta. Delovanje novoustanovljenega državnega organa se do takrat financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev. Dokler nov neposredni uporabnik ne pridobi svojega samostojnega finančnega načrta mu mora neposredni uporabnik, ki je njegov začasni financer, odstopiti del sredstev. S posebnim pooblastilom mu mora določiti tudi s kakšnim obsegom pravic porabe in na katerih proračunskih postavkah lahko ta razpolaga, pred tem pa mora odločitev o tem sprejeti vlada.

K 5. členu

Zakon v tem členu določa splošna pravila izvrševanja proračuna. Predvsem zaradi večje jasnosti je določeno, da se v tekočem letu izvršuje proračun tekočega leta. Proračun se izvršuje na nivoju proračunske vrstice, ki je postavka-konto, katera pa skladno s predpisanim

kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna. Četrti odstavek izrecno določa, da morata biti posebni del proračuna in načrt razvojnih programov v tekočem letu usklajena, hkrati pa določa, da je mogoča izjema, kadar predlagani zakon to določa. Predlagani zakon to določa v tretjem odstavku 31. člena, kjer je določeno, da je neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NPR dopustna v tistih primerih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki. Predlagani člen v petem odstavku, ministrstvu, pristojnemu za finance, podeljuje pooblastilo, da ob neusklajenosti lahko omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

K 6. členu

S predlaganim členom se določa, da mora neposredni uporabnik najkasneje do 31. januarja 2017 s prerazporeditvami v svojem finančnem načrtu zagotoviti zadosten obseg sredstev za stroške dela, ki zajemajo tako stroške dela zaposlenih pri neposrednem uporabniku kot tudi pri posrednih uporabnikih proračuna, ki sodijo v njegovo pristojnost.

K 7. členu

Predlagani člen določa status nekaterih prihodkov proračuna, ki jih je potrebno obravnavati nekoliko drugače kot večino prihodkov proračuna. Določba jasno opredeljuje, katere vrste prihodkov oziroma prilivov se obravnava na drugačen način kot ostale in tudi pojasnjuje kako.

K 8. členu

V predlaganem členu so določene izjeme pri izkazovanju prejemkov in izdatkov. Spremembe nastale pri upravljanju dolga državnega oziroma občinskega proračuna, ki zapadejo v plačilo v prihodnjih proračunskih letih se izkažejo zgolj v bilanci stanja. Ker se reodkup obveznic Republike Slovenije izvrši z diskontom ali premijo pred njihovo dospelostjo, se prejemki in izdatki ne izkažejo. Prav tako se samo v bilanci stanja izkazuje prevzem dolga, konverzije terjatev v kapitalsko naložbo, odpis dolga ali terjatev, naložbe prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF in naložbe denarnih sredstev sistema enotnega zakladniškega računa države oziroma občine v centralno banko, banke in hranilnice, naložbe EZR države v državne zakladnice držav EMU in nakupe zakladnih menic ter vloge v sistemu enotnega zakladniškega računa države oziroma občine.

Hkrati se s tem členom določa podlaga, da se prejemki in izdatki, ki nastanejo z zavarovanjem kreditnih tveganj in so torejčasne narave evidentirajo zgolj kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin, ni pa jih potrebno evidentirati kot prihodkov in odhodkov proračuna.

K 9. členu

V proračun države se stekajo tudi sredstva povračil, ki so namenjena kritju potnih stroškov predsedstva in delegacij ter sestankov v okviru Evropskega sveta in Sveta EU. Doslej so neposredne uporabnike stroški teh potovanj bremenili v celoti, saj so povračila potnih stroškov prihajala v proračun države, povračila posameznemu uporabniku proračuna pa niso bila izvedena. S predlagano določbo se omogoča povračila potnih stroškov neposrednim uporabnikom. Ker pa se navedena povračila s stani institucij EU izvajajo pavšalno in ne po konkretno izvedenih sestankih, je treba določiti, da se tudi povračila neposrednim uporabnikom izvedejo zgolj do višine prejetih sredstev posameznega leta.

K 10. členu

Ta člen omogoča vladi, da lahko za izvajanje skupnih evropskih politik na predlog ministrstva, pristojnega za finance, med letom odpre nove postavke ter določi način zagotavljanja pravic porabe na njih. Pri tem je potrebno upoštevati, da med letom odpiranje novih proračunskih postavk, razen za izjeme, ki jih določa pravilnik, ki ureja izvrševanje proračunov Republike Slovenije, ni dopustno. Določba omogoča odpiranje novih proračunskih postavk tudi za namenska sredstva finančnih mehanizmov, ki so v skladu s 23. točko drugega odstavka 2. člena predloga tega zakona prihodki pridobljeni na podlagi sklenjenih mednarodnih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU,

poleg tega pa je mogoče podpiranje novih postavk na podprogramu Sredstva za množične migracije in podprogramu Predsedovanje EU. Hkrati se v primerjavi z veljavno ureditvijo ne omogoča več povečevanja pravic porabe na podlagi večjih prihodkov, saj je treba spoštovati najvišji obseg izdatkov državnega proračuna, ki je določen v sprejetem okviru.

K 11. členu

Predvideni so ukrepi, ki jih uporabi vlada za uravnoteženje proračuna v primeru, da se med proračunskim letom, zaradi nastanka novih obveznosti ali spremenjenih gospodarskih gibanj, povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, kar ima za posledice drugačne proračunske prihodke od načrtovanih. V primeru nižjih prihodkov od načrtovanih ali višjih izdatkov od načrtovanih je potrebno ukrepati hitro in učinkovito ter doseči uravnoteženje proračuna. Ukrej proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se nanaša le na proračunske postavke tipa 1 iz katerih pa so po predlaganem zakonu izvzeti stroški dela.

K 12. členu

Ta člen podeljuje vladi pooblastilo, da v zakonsko določenih primerih odloči, da se obveznosti poravnajo ne glede na to, če pravice porabe na postavkah niso zagotovljene. Odločitev o tem sprejme vlada. Člen taksativno navaja področja, kjer je nujno, da se obveznosti plačajo, čeprav v proračunu za te namene niso zagotovljene pravice porabe v zadostnem obsegu. Predlagana določba je v primerjavi s preteklostjo nekoliko spremenjena razlog pa je v tem, ker ima Republika Slovenija sprejet okvir, v katerem je določen tudi najvišji obseg izdatkov državnega proračuna. Glede na to, da v okviru določenega obsega izdatkov ni dopustno prekoračiti, predlagana določba zahteva, da se pravice porabe zagotovijo s prerazporeditvami. Določba torej za obveznosti na politiki 21 - Pokojninsko varstvo, politiki 22 - Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi, politiki 24 – Plačila sredstev v proračun EU, postavkah namenskih sredstev EU in postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov, podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije določa, da je pravice porabe treba zagotoviti s prerazporeditvami, postavki, s katere se zagotavlja kratkoročno posojilo na podlagi tretjega odstavka 30. člena Zakona o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16), na postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč in na postavkah, iz katerih se financirajo ukrepi odprave posledic po večji naravni nesreči in je zanje država prejela finančno pomoč iz sredstev Solidarnostnega sklada EU, ki presegajo predvidene pravice porabe, zagotovljene v proračunu, pa se omogoča, da se v skladu z 12. členom Zakona o fiskalnem pravilu, država lahko dodatno zadolži. Navedeno pomeni, da določba še vedno omogoča, da se na podlagi odločitve vlade našteje obveznosti plačujejo tudi nad to višino. Pravice porabe za pokrivanje teh obveznosti pa se ne povečujejo več samo na podlagi povečanih prihodkov proračuna od načrtovanih ali z dodatnim zadolževanje države, temveč s prerazporeditvami, z dodatno zadolžitvijo pa izjemomo v primeru izrednih okoliščin. Če dodatnih pravic porabe ne bo mogoče zagotoviti s prerazporeditvami bo potreben rebalans proračuna države.

K 13. členu

V predlaganem členu je določeno pravilo, da lahko za tehnično izvedbo izplačil iz proračuna, proračun (v smislu blagajne javnega financiranja) in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju leta 2017 oziroma 2018. Nadalje se v predlaganem členu določa tudi, da se sredstva nadzornika Finančne uprave RS, razporejena iz podračunov 845 in 846, prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta obravnava kot prihodek preteklega proračunskega leta.

Ker je s 1.8. 2014 prišlo do združitve Carinske uprave RS in Davčne uprave RS in je na ta način nastal nov skupni organ Finančna uprava RS, je potrebno na enak način ureditev določiti tudi za prehodne podračune 845, za katere morata biti kumulativno izpolnjena oba pogoja, torej, da se iz njih razporeja sredstva več prejemnikom in da razporeditve ni možno izvesti po vnaprej določenem odstotnem delilniku. Razširitev posebne obravnave podračunov 846 tudi na podračune 845 torej pomeni obravnavo prehodnih podračunov nadzornika Finančne uprave RS, kjer gre za več prejemnikov sredstev in kjer praznitve po

vnaprej določenem odstotnem delilniku niso možne. Takih prehodnih podračunov je v Finančni upravi RS trenutno 21.

Predlagana ureditev zagotavlja tudi, da bodo javnofinančni prihodki, pobrani zadnji delovni dan v letu, pravilno in usklajeno evidentirani tako v poslovnih knjigah nadzornika Finančne uprave RS kot tudi pri prejemnikih sredstev, ki so praviloma štiri blagajne javnega financiranja.

K 14. členu

S predlaganim členom se določa pristojnost organa upravljanja in organa za potrjevanje. V skladu s predlaganim členom ima organ upravljanja poleg vseh pristojnosti določenih v evropskih predpisih, tudi pristojnost za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov sofinanciranih s sredstvi kohezijske politike, organ za potrjevanje pa je poleg pristojnosti, ki mu jih podeljujejo evropski predpisi, pristojen tudi za spremljanje in nadzor nad vračili sredstev kohezijske politike.

K 15. členu

V predlaganem členu se za potrebe zakona pojasnjuje, katera so sredstva kohezijske politike. Po predlagani določbi je to seštevek sredstev, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike. Nadalje se s predlaganim členom opredeljuje tudi, da se prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU pridobivajo pot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna.

K 16. členu

S prvim odstavkom predlaganega člena se določa, da se izplačilo iz proračuna lahko izvrši samo na podlagi zahtevka za izplačilo, ki je pripravljen na podlagi računa ali druge enakovredne knjigovodske listine in druge dokumentacije, ki je bila zahtevana za pridobitev sredstev kohezijske politike iz proračuna EU v proračun države.

V drugem odstavku predlaganega člena je določena izjema, ki jo predlagani odstavek veže na že uveljavljeno izjemo, določeno v 2. točki prvega odstavka 33. člena predloga tega zakona, po kateri so dopustna predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu. Doslej so se torej sredstva v skladu z navedeno točko izplačevala pavšalno, v višini 30%, čeprav so upravičencem do sredstev dejanski stroški nastali šele čez leto, dve ali še kasneje.

Ker predlagani odstavek določa še dodaten pogoj, po katerem se mora upravičenec do sredstev kohezijske politike zavezati, da bo zahtevke za izplačilo, ki vsebuje dokazila o porabi predhodno izplačanih sredstev, posredoval najkasneje v 120 po prejemu sredstev, pa to pomeni, da se bodo sredstva iz državnega proračuna izplačevala zgolj v obsegu kot je v prihodnjih štirih mesecih dejansko potreben za izvajanje dejavnosti, programa ali projekta. To pomeni tudi, da obstaja velika verjetnost, da se bodo predplačila iz proračuna izplačevala v manjših obsegih od dopustnih 30 odstotkov, ob zavedanju, da bo tudi zahtevkov po predplačilih več in v nižjih zneskih. Pri tem ne sme biti sporno, da lahko upravičenec predplačilo v okviru večkrat posredovanih zahtevkov za izplačilo, predplačila koristi do zaključka projekta pod pogojem, da vsakokratno izplačilo predplačila ne preseže 30% izplačil predvideni pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov. Upravičenec mora v predvidenih rokih posredovati dokazila o plačilu izdatkov.

V predlaganem tretjem odstavku je prav tako dopustna izjema od zahteve, določene v prvem odstavku predlaganega člena. Pri predlagani izjemi ne gre za predplačila, pač pa zgolj za možnost, da se sredstva iz proračuna izplačajo en dan prej, preden upravičencu do sredstev kohezijske politike obveznost zapade v plačilo. V tem primeru se od upravičenca zahteva, da mora dokazila o plačilu posredovati posredniškemu organu najkasneje v osmih dneh po

prejemu sredstev iz proračuna. Posledično to pomeni, da bo mogoče povračilo iz proračuna EU zahtevati najkasneje v 14 dneh po izplačilu iz državnega proračuna, posrednim proračunskim uporabnikom in nosilcem javnih pooblastil pa bo poslovanje bistveno olajšano.

Četrty odstavek določa neke vrste sankcijo, če upravičenec v rokih, določenih v prejšnjih odstavkih, ne predloži dokazila o plačilu izvajalcu. V tem primeru se upravičencu nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike zadržijo do predložitve plačanega računa ali druge zahtevane enakovredne knjigovodske listine.

K 17. členu

S predlaganim členom se določajo obvezna ravnanja organa upravljanja, posredniškega organa oziroma organa za potrjevanje v primeru, kadar se ugotovi neupravičeno porabo sredstev kohezijske politike. Predlagani člen v prvem odstavku določa, da mora organ upravljanja **od posredniškega telesa** (kadar posredniško telo ni upravičenec) zahtevati, da do upravičenca, pri katerem je bila ugotovljena neupravičena poraba sredstev kohezijske politike, vzpostavi terjatev. Kadar se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovi pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, pa terjatev vzpostavi organ za potrjevanje samostojno ali na zahtevo organa za upravljanje. Ker se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike lahko ugotovi tudi zaradi pomanjkljivega delovanja sistema pri organu upravljanja, posredniškemu organu ali izvajalskemu organu, se s četrtyim odstavkom predlaganega člena določa tudi način vračila in sicer tako, da bo moral neposredni uporabnik pri katerem je neupravičena poraba sredstev evropske kohezijske politike nastala, pravice porabe zagotoviti v svojem finančnem načrtu na enak način, kot jih zagotavlja v primeru, ko plačilo zahteva sodna ali upravna odločba oziroma poravnava.

K 18. členu

V predlaganem členom se odrazi pristojnost organa upravljanja. Pristojnosti organa upravljanja so, v primerjavi s staro finančno perspektivo, bistveno večje, saj mu zakon omogoča ukrepanje tudi v primeru, če se ugotovi, da posredniški organ ne izvaja kohezijske politike v skladu z izvedbenim načrtom operativnega programa ali če posredniški organ v določenem roku ne izvede popravljalnih ukrepov, ki mu jih je naložil organ upravljanja ali če posredniški organ ne zahteva vračila neupravičeno porabljenih sredstev od upavičenca. Posledično to pomeni, da lahko organ upravljanja, v primeru, če posredniški organ navedene nepravilnosti ne bo odpravil zahteva, da ministrstvo začasno zadrži izplačila na posameznih postavkah kohezijske politike.

K 19. členu

S predlaganim členom se določa, da organ upravljanja, v primeru, če posredniški organ 15 dni pred iztekom obdobja za katerega so zadržana izplačila, ne ravna skladno z zahtevami organa upravljanja, ta predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa. O nameravanem predlogu za prerazporeditev pravic porabe mora organ upravljanja predhodno obvestiti tisti posredniški organ, pri katerem se pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo. Po opravljeni prerazporeditvi pravic porabe organ upravljanja spremeni izvedbeni načrt v obsegu izvedene prerazporeditve.

K 20. členu

S predlaganim členom se določa, da se pravila o porabi sredstev kohezijske politike uporabljajo tudi na področju sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

K 21. in 22. členu

Proračunsko načelo celovitega pokrivanja zahteva, da vsi prejemki služijo pokrivanju vseh izdatkov. V nasprotju z omenjenim načelom namenski prejemki omogočajo, da določeni prejemki pokrivajo natančno določene izdatke, s čimer si različni uporabniki poslušajo zagotoviti stalen vir sredstev za financiranje nalog iz njihove pristojnosti. Prejemki (to je viri financiranja) in nameni porabe, ki imajo status namenskih izdatkov, so določeni v ZJF in tem zakonu. 21. člen taksativno našteva namenske prihodke proračuna za leti 2017 in 2018, ki imajo praviloma temelj že v materialnih zakonih in za katere je bilo pri pripravi predloga

proračuna podana zadostna utemeljitev za dodelitev namenskega statusa, ker morajo služiti financiranju točno določenih odhodkov oziroma izdatkov. Poseben pravni položaj zakon določa tudi za namenska sredstva iz EU za izvajanje skupne evropske politike.

K 23. do 28. členu

Predlagani členi urejajo način prerazporeditev pravic porabe. Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja. Obseg prerazporeditev pravic porabe se preračunava po neto načelu.

Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri tem pa skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega programa ne sme presegati 10 odstotkov podprograma tega neposrednega uporabnika. Nadalje sme neposredni uporabnik samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje glavnega programa ne sme presegati 5% glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu. Ne glede na navedeno, neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah s postavk slovenske udeležbe, s postavk namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. S četrtem odstavkom 24. Člena tega zakona se določa, da ne glede na omejitve iz prvega, drugega in tretjega odstavka lahko neposredni uporabnik odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

Predlagatelj finančnih načrtov (v nadaljevanju: PFN) lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti. Nadalje lahko PFN samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa ter do 5 odstotkov med glavnimi programi tega predlagatelja. Ne glede na navedeno, pa PFN ne sme samostojno izvajati prerazporeditev s postavk slovenske udeležbe, namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. Navedeno pomeni, da proračunski uporabnik lahko v zgoraj navedenem obsegu samostojno prerazporeja med plačnimi konti integralnih postavk. Tudi za PFN je določena enaka ureditev kot za neposrednega uporabnika proračuna, saj v skladu s predlagano določbo, tudi PFN lahko odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve.

Organ upravljanja - Služba Vlade Republike Slovenije za razvoj in evropsko kohezijsko politiko je odgovorna za upravljanje operativnega programa za izvajanja evropske kohezijske politike v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja. Krepitev trajnostne gospodarske rasti, konkurenčnosti, sociale in ustvarjanje novih delovnih mest so med ključnimi prednostnimi cilji Slovenije v naslednjem obdobju. Za doseg tega cilja je ključnega pomena učinkovito usklajevanje nacionalnih razvojnih politik in njihovo izvajanje z uporabo razpoložljivih sredstev proračuna Evropske unije v največji mogoči meri, kar pa je mogoče doseči le s pravilnim in strateškim upravljanjem sredstev EU. Organ upravljanja je poleg pristojnosti, ki so določene v EU Uredbi, pristojen tako tudi za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov, ki so sofinancirani s sredstvi kohezijske politike. V skladu z navedenim se s predlaganim zakonom določa več pristojnosti organu upravljanja pri prerazporejanju pravic porabe na področju kohezijske politike izključno z namenom optimizacije in čim bolj učinkovitega črpanja kohezijskih sredstev. Torej za prerazporejanje med postavkami znotraj kohezijske politike, znotraj posamezne finančne perspektive in znotraj posamezne bilance bo odgovoren organ upravljanja.

S predlagano določbo se podeljuje tudi pooblastilo Vladi Republike Slovenije, da odloča o prerazporeditvah pravic porabe med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med

različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike med različnimi programskimi obdobji.

Ministrstvo za finance lahko samostojno in brez omejitev izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi. Na tak način se želi zagotoviti, da lahko Ministrstvo za finance samostojno prerazporeja znotraj svojega finančnega načrta potrebne pravice porabe na postavke za servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi in s tem skrbi za nemotena plačila obveznosti iz naslova zadolževanja, kar je potrebno za smotno upravljanje z javnim dolgom.

Če nastanejo stroški, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil Ministrstva za finance o spremembi likvidnostnega načrta, določba pooblašča Ministrstvo za finance, da izvede prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri Ministrstvo za finance.

S predlogom tega zakona, se podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 24. in 25. člena predloga zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe med podprogrami, glavnimi programi in med politikami v določenem odstotku. Pooblastilo za prerazporejanje pravic porabe s, na in med plačnimi konti integralnih postavk, se vladi podeljuje z drugim odstavkom tega člena.

Prav tako določba podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 24., 25. in 26. člena zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe, ki so taksativno naštete.

V tretjem odstavku je izrecno določeno, da za namene, ki so določeni v drugem odstavku tega člena, vlada pri odločanju ne more uporabiti podlage za prerazporeditev pravic porabe določene v prvem odstavku predlaganega člena.

Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki ga pripravi na predlog predlagatelja finančnega načrta.

Nadalje je v šestem odstavku določeno, da mora tisti neposredni uporabnik, ki izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in ne zagotovi črpanja navedenih sredstev zaradi neupravičene porabe sredstev, o tem obvestiti Ministrstvo za finance in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namensko porabo.

K 29. členu

Ta člen določa, da se pravice porabe za realizacijo nacionalnih programov in zakonov ter drugih predpisov, s katerimi je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom.

K 30. členu

Ta člen določa največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let. Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe iz NRP prične s postopkom prevzemanja obveznosti za celotno vrednost projekta ali ukrepa, ki je vključen v veljavni NRP, če so zanj že načrtovane pravice porabe na postavki v sprejetih proračunih. Neposredni uporabnik lahko prevzema obveznosti v prihodnjih letih v odstotkih, ki jih določa predlog tega zakona in pod pogojem, da ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP. Kot izjeme, glede na splošno pravilo o največjem dovoljenem obsegu prevzemanja obveznosti v breme proračunov prihodnjih let, predlog zakona določa, da lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov, pogodbe za nakup blaga in storitev potrebnih za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah, namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov, sredstev donacij ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe. Za pogodbe o najemu, pri katerih lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, je potrebno pridobiti

soglasje vlade. Neposredni uporabniki občinskih proračunov pa morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva za finance.

K 31. členu

V tem členu je določeno, da neposredni uporabnik načeloma samostojno spreminja veljavnem NRP vrednost ukrepov in projektov do 20 % . O spremembi vrednosti projekta nad 20 % izhodiščne vrednosti odloča vlada. O uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov, ki niso uvrščeni v NRP tekočega leta nad 20 % izhodiščne vrednosti, odloča vlada. Predlagana določba vsebuje tudi izjemo, po kateri na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20% izhodiščne vrednosti ministrstvo, pristojno za finance, kadar gre za projekte manjših vrednosti oziroma manjšo spremembo izhodiščne vrednosti. Dodatni pogoj je, da je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP. Ministrstvo za finance na predlog predlagatelja finančnega načrta uvršča tudi ukrepe v veljavni NRP pod pogojem, če so skladni s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neuskklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

O uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti, ki izhajajo iz evidenčnih projektov, odloča organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom, pristojnim za finance. Organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, samostojno odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.

K 32. členu

Prvi odstavek tega člena določa, da je rok za plačilo obveznosti za neposredne proračunske uporabnike 30. dan, za posredne pa največ 30 dni. V preteklih letih so bili ti roki bistveno daljši, zakon pa je takrat plačilne roke določal samo za neposredne proračunske uporabnike. Zaradi zahtev po krajših plačilnih rokih, ki gospodarskim družbam omogočajo likvidnost, je bilo potrebno plačilne roke urediti tudi za posredne proračunske uporabnike. Takšna ureditev je bila uveljavljena v mesecu aprilu leta 2010. Plačilni rok začne teči naslednji dan po tem, ko neposredni uporabnik prejme listino, ki je podlaga za izplačilo. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ki se po zakonu ne dela ali v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delovni dan oziroma plačilni dan, v sistemu TARGET. Ne glede na navedene roke pa tretji odstavek tega člena določa tudi izjeme, kjer so plačilni roki lahko še krajši. Gre za plačila, kjer je glede na predmet pogodbe ali odločbe smiselno, da se plačilo lahko izvrši prej.

Roki plačil, ki so določeni za državo, veljajo tudi za občine, razen v primeru, da občina v pogodbi dogovori krajše plačilne roke, če na ta način doseže nižjo pogodbeno ceno. Slednje je mogoče doseči predvsem tako, da se v pogojih za oddajo javnega naročila opredeli to kot kriterij za oblikovanje ponudbe. Pri sklepanju mednarodnih pogodb oziroma nepogodbenih mednarodnih aktov se dogovori plačilni rok do 90 dni, prav tako je plačilni rok 90 dni določen tudi za primere, kadar morajo občine zagotoviti vračilo sredstev kohezijske politike, na podlagi izrečenega finančnega popravka.

Predlagani člen določa tudi, da se mora plačilo investicijskih transferom občinam in posrednim uporabnikom proračunov izvršiti en dan pred plačilom izvajalcu, če občina ali posredni uporabnik proračuna predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu ter tudi, da se mora občinam ali posrednemu uporabniku izplačati nesporni del zahtevka, v kolikor je sporen le posamezen poslovni dogodek iz zahtevka. Enaka ureditev je določena tudi za financiranje lokalnih akcijskih skupin.

K 33. členu

Ta člen določa v katerih primerih in na kakšen način so predplačila dovoljena. Gre za določitev izjeme od ureditve v zakonu, ki ureja javne finance in ki predplačila načeloma prepovedujejo. S to določbo se želi pospešiti predvsem črpanje evropskih sredstev in olajšati izvedbo projektov, ki se financirajo iz sredstev EU, prav tako pa se na ta način zagotavljajo t.i. zagonska sredstva subjektom, ki že glede na svojo statusno obliko ne razpolagajo z začetnim kapitalom.

S 1. točko prvega odstavka tega člena se določa, da je predplačilo mogoče zgolj na podlagi neposredne uporabe predpisov EU. To določilo lahko razumemo zgolj kot pojasnjevalno določbo, saj ni dvoma, da je posamezne predpise EU potrebno implementirati v nacionalno zakonodajo, druge EU predpise pa je potrebno uporabljati neposredno. V primeru uporabe te določbe bo proračunski uporabnik pri izplačilu upošteval zgolj pogoje in pravila evropskega predpisa.

2. točka prvega odstavka nudi možnost predplačil v višini 30% prejetih namenskih sredstev EU. Za sklenitev pogodbe s katero se lahko dogovori predplačilo v višini več kot 100.000 eurov je potrebno še soglasje ministra, pristojnega za finance (šesti odstavek), določba pa taksativno našteva subjekte s katerimi se predplačilo lahko dogovori. Cilj, ki ga predlagana določba zasleduje je omogočiti neprofitnim organizacijam zasebnega ali javnega prava, izvedbo projektov, ki jih, glede na to, da ne razpolagajo z ustreznimi sredstvi, ne bi mogli uresničiti.

3. točka omogoča predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti, in sicer za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter da je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu.

Predlog zakona omogoča predplačila tudi na podlagi 4. točke, saj bi ob neupoštevanju zahtev določenih izvajalcev, popolna prepoved predplačil lahko povzročila velike motnje v delovanju sistema javne uprave.

Odgovornost za prevzem rizikov za morebitno neupravičeno koriščenje sredstev je na strani proračunskega uporabnika, ki sklene pogodbo, saj drugi odstavek tega člena določa, da če prejemnik sredstev ne upraviči prejetega predplačila s pogodbeno dogovorjenimi dokazili, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki je predplačilo dogovoril.

Glede na to, da so predplačila upravičena v primerih, ko se sredstva zagotavljajo v obsegu, ki ga upravičenec do sredstev potrebuje za nemoteno delovanje, se s predlaganim tretjim odstavkom določa, da mora prejemnik sredstev, najkasneje v 150 dneh po prejemu sredstev neposrednemu uporabniku posredovati dokazila o upravičeni porabi. Predlagana ureditev bo enako kot pri namenskih sredstvih EU zagotovila, da se bodo predplačila izplačevala v nižjih obsegih od dopustnega, hkrati pa se na ta način prejemnikom zagotavlja, da imajo sredstva na razpolago skozi celotno obdobje izvajanja sofinanciranega projekta. Pri tem ne sme biti dvoma, da so predplačila dovoljena v celotnem obdobju trajanja projekta, v nobenem primeru pa ne sme obseg predplačil prekoračiti 30% vrednosti predvidenih izplačil.

K 34. členu

Člen določa pogoje, pod katerimi minister, pristojen za finance, izda soglasje v primeru predplačil osebi zasebnega ali javnega prava, ki je ustanovljena in deluje kot društvo, zavod, zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu ali ustanova, če je predplačilo dogovorjeno v višini nad 100.000 eurov. Kljub temu, da se želi pospešiti črpanje evropskih sredstev je določitev pogojev za pridobitev sredstev smiselna, saj se na ta način preveri upravičenca, hkrati pa ta določba omogoča ministru, pristojnemu za finance nediskriminatorno odločanje, saj so pogoji za pridobitev soglasja znani vnaprej. Minister bo za pomoč pri pripravi ustreznih dokazil izdal navodila in pri tem upošteval predpise o odpravi administrativnih ovir.

K 35. členu

Neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva, naroča gradnje in izvaja investicijsko vzdrževanje samo, če je to načrtovano v načrtu pridobivanja premoženega premoženja iz 11. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti in v NRP. Načrt pridobivanja premoženega premoženja mora biti usklajen z NRP. Načrt pridobivanja zajema pregled osnovnih sredstev, ki so potrebna za delovanje neposrednih uporabnikov in tako prikazuje stroške za nabavo osnovnih sredstev in izvedbo investicijskega vzdrževanja, ki ga je v letu, na katero se proračun nanaša, potrebno izvesti za normalno izvajanje nalog neposrednih uporabnikov. Ne glede na to določilo, pa neposredni uporabnik lahko nabavlja osnovna sredstva in izvaja investicijsko vzdrževanje, če je tovrsten izdatek nujen za izvedbo nepredvidenih popravil, nabavo blaga ali izvedbo drugih storitev, ki so potrebne za zagotovitev njegovega nemotenega delovanja. Zadnji odstavek določa še maksimalni obseg pravic porabe, ki jih neposredni uporabnik v letu 2017 in 2018 lahko uporabi.

K 36. členu

Namen člena je določiti način zagotavljanja pravic porabe za plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb ter sodnih, upravnih ali izvensodnih poravnav. Omenjeni pravni akti naj se plačajo v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen zagotovljene pravice porabe v svojem finančnem načrtu, če to ni mogoče, pa v breme neposrednega uporabnika, v čigar pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave. Za plačilo teh obveznosti se lahko odpre nova proračunska vrstica, pravice porabe na njej pa se zagotovijo s prerazporeditvami v okviru finančnega načrta uporabnika ali na drugačen način. Iz ene postavke se lahko plača tudi več istovrstnih zadev, ki bremenijo uporabnika. S tem želi predlagatelj zakona okrepiti disciplino neposrednih uporabnikov pri prevzemanju obveznosti ali izvajanju njihovih zakonskih nalog saj morajo sredstva za te namene zagotoviti v svojem finančnem načrtu. Po drugi strani se želi stimulirati državne organe k zagovarjanju interesov države pred sodišči ali upravnimi organi, kateri odločajo o zahtevkih, ki imajo posledice za državni proračun, za katere državni organi menijo, da v celoti ali delno niso utemeljeni. Določena je le ena izjema, in sicer za primer nepravilne oziroma nezakonite sodne odločbe. Zaradi zagotovitve nepristranskega sojenja se za ta namen škoda plačuje v breme sredstev državnega pravobranilstva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe in ne v breme sredstev sodišča.

K 37. členu

Republika Slovenija je v preteklosti ustanovila posamezne ustanove splošnega pomena na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja. Za delovanje in izvedbo programa dela nekaterih od teh ustanov so v proračunu zagotovljena sredstva. S predlagano določbo je te ustanove mogoče financirati s sklenitvijo neposredne pogodbe. Zakon o mednarodnem razvojnem sodelovanju (Uradni list RS, št. 70/06) določa, da so izvajalci mednarodnega razvojnega sodelovanja med drugim tudi pravne osebe zasebnega prava, ki nepridobitno izvajajo mednarodno razvojno sodelovanje (11. člen), kamor sodijo zlasti ustanove. Nadalje je vloga ustanov, ki jih je vlada ustanovila ali soustanovila za zagotavljanje uradne razvojne pomoči, podrobno definirana v Resoluciji o mednarodnem razvojnem sodelovanju Republike Slovenije. Resolucija natančneje določa, da sodijo ustanove, ki jih je vlada ustanovila oziroma soustanovila za razvojno pomoč (kot na primer ITF, CEP, CEF, Ustanova Skupaj), v posebno skupino izvajalcev razvojne pomoči v Republiki Sloveniji. Gre za ustanove, ki so bile ustanovljene za mednarodno razvojno sodelovanje na posameznem vsebinskem oziroma tematskem področju. Velja načelo, da država kot njihova ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica iz proračunskih sredstev, namenjenih razvojnemu sodelovanju, zagotavlja sredstva za njihovo osnovno delovanje ob pogoju, da pripravijo in izvedejo ustrezen program dela (točka 28 resolucije). Način zagotavljanja sredstev za delovanje ustanov je v predlaganem členu določen tako, da morajo ustanove za pridobitev sredstev iz proračuna države predložiti ustrezne listine oziroma dokazila, skrbnik pogodbe pa mora vsaj enkrat letno tudi preveriti namensko porabo sredstev z izvirnimi listinami.

K 38. členu

Glede na to, da fiskalno pravilo zavezuje vse institucionalne enote sektorja država je treba obseg sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna tekoče usklajevati na način, da se posrednim uporabnikom zagotavlja obseg sredstev, ki je potreben za njihovo delovanje, saj ni smiselno, da posredni uporabniki proračuna, ki zgolj upravljajo s premoženjem ustanovitelja ustvarjajo presežke. Po predlaganem členu je zmanjševanje sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna dopustno le v primerih, ko pristojni neposredni uporabnik iz razloga kot je npr. nemožnost izvedbe programa dela, precenjeni stroški za izvedbo določenega programa ali drugih utemeljenih razlogov ugotovi, da bo posredni uporabnik proračuna ob koncu leta izkazoval presežek.

K 39. členu

Neposredni uporabniki proračuna po sklenitvi pogodb prejemajo različne zahteve drugo-pogodbenih strank v povezavi z načinom izplačila sredstev iz proračuna. Poleg navedenega v povezavi z obveznostmi neposrednega uporabnika prihajajo tudi obvestila o različnih obligacijskih poslih, ki jih je upnik sklenil in so povezani z obstojem terjatve, ki jo ima upnik do neposrednega uporabnika in ki neposrednega uporabnika zavezujejo k določenemu ravnanju. Iz navedenega razloga je potrebno natančno spremljanje vseh obvestil, zato je zelo pomembno, da obvestilo o spremembi upnika ali osebe, kateri je obveznost potrebno izpolniti, prejme tudi računovodska služba.

K 40. členu

Predlagana določba omogoča vladi, da izda uredbe s katerimi podrobneje uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

K 41. členu

Člen določa vračila namenskih sredstev EU na podračun EZR države, kadar ta sredstva niso porabljena ali so porabljena neupravičeno. Enaka ureditev je predlagana tudi za namenska sredstva finančnih mehanizmov. Neposredni proračunski uporabnik mora pri porabi namenskih sredstev EU ravnati z vso možno skrbnostjo in prevzeti odgovornost za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih sredstev, zato predlagani člen določa, da mora neposredni uporabnik v svojem finančnem načrtu pravice porabe za ta namen zagotoviti s prerezporeditvami znotraj svojega finančnega načrta.

K 42. členu

Za sklad je bistveno, da je opredeljen kot posebni račun oziroma podračun, na katerem se zbirajo prejemki proračuna za uresničevanje posebnega namena in so zato v tem zakonu opredeljeni kot namenski prejemki in izdatki. Proračunski sklad se ustanovi s posebnim zakonom ali mednarodno pogodbo, saj lahko samo zakon določi izjeme od proračunskega načela, da so vsi prejemki namenjeni pokrivanju vseh izdatkov. Člen identificira proračunske sklade, ki bodo delovali v letu 2017 in 2018. Pri oblikovanju tega člena je Ministrstvo za finance zasledovalo cilj, da se ne odpirajo novi proračunski skladi, saj ti predstavljajo odmik od načela transparentnosti porabe proračunskih sredstev. Pri izločitvi pravic porabe na podračun proračunskega sklada se ne more evidentirati poraba za točno določen namen, ampak je to mogoče šele, ko se izplačujejo sredstva iz podračuna sklada. S tem se slabi transparentnost porabe proračunskih sredstev, saj se pri načrtovanju in pri porabi sredstev za financiranje sklada ne prikazuje pravičen, dejanski namen porabe.

K 43. členu

Ob izpolnitvi pogojev ZJF je dovoljeno odpisati dolg, ki ga ima posamezen dolžnik do Republike Slovenije. Skupna višina vseh odpisanih dolgov v posameznem letu je 1.000.000 EUR. Obseg sredstev za ta namen se s predlogom tega zakona ne spreminja. Načeloma je razlog za odpis dolga vezan na nemožnost izterjave.

K 44. členu

Člen določa izjemo od obvezne izterjave in določa, da v primerih, ko dolg do posameznega dolžnika ne presega zneska 25 eurov, dolga ni potrebno izterjati. Predlagani znesek je enak znesku, ki ga kot izjemo od obvezne izterjave določajo davčni predpisi.

Predpisi EU omogočajo državam članicam, da se v utemeljenih primerih lahko odločijo, da ne bodo izvajale postopka izterjave. Ta odločitev se lahko sprejme v primeru, če je skupna vsota že obstoječih in predvidenih stroškov izterjave višja od zneska izterjave oziroma če izterjave ni mogoče izvršiti zaradi plačilne nesposobnosti dolžnika, pri čemer je plačilna nesposobnost ugotovljena in priznana v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice.

Glede na to, da je upravljanje s terjatvami zelo pomembno in občutljivo področje, ki je podvrženo natančnemu pregledu in sankcijam, je Komisija s strani držav članic zbrala podatke o stroških izterjav v odnosu do višine dolgov, ki jih je potrebno izterjati. Na podlagi analize podatkov, ki so jih poročale države članice, je bilo ugotovljeno, da so stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve, če znesek, ki ga je treba izterjati od upravičenca v zvezi s posameznim plačilom, brez obresti ne presega 250 EUR.

Pri presoji upravičenosti takšne zakonske določbe je bilo upoštevano predvsem načelo gospodarne in smotrne porabe proračunskih sredstev. Ni dvomov, da bi, kolikor se možnosti neizterjave ne bi poslužili, to pomenilo, da je RS podvržena strogim pravilom EU in sankcijam za prekrške, ki nastanejo v postopkih upravljanja s terjatvami. Višina finančnih korekcij (vračilo sredstev v proračun EU), ki jo določi Evropska komisija, je odvisna od ugotovljenih nepravilnosti in vrednosti področja, na katerega se kršitev nanaša. Veliko število dolžnikov povečuje tveganje za napake (negativen revizijski certifikat) in s tem za nepotrditve letnih obračunov ter, posledično, za finančne korekcije tudi iz tega naslova.

K 45. členu

S predlagano določbo se omogoča, da državni proračuna prosta denarna sredstva na računih, vključenih v EZR, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

Nadalje se s predlagano določbo dopušča, da upravljavec sistema EZR države oziroma občine nalaga denarna sredstva tudi v hranilnice. Možnost nalaganja denarnih sredstev EZR v hranilnice je posledica razmer na denarnih trgih (presežna likvidnost ter padec tržnih obrestnih mer) ter uveljavitev smernice DALM s strani Evropske centralne banke, katera uvaja negativno obrestovanje denarnih sredstev javnega sektorja pri centralni banki. Navedeno narekuje nujno potrebo po širitvi nabora partnerjev za naložbe Upravljavca EZR. Predlagana širitev naložb bo imela vpliv na doseganje ugodnejšega učinka upravljanja denarnih sredstev EZR, ki po zaključku proračunskega leta pripada proračunu države oziroma občine.

Veljavni drugi odstavek 68. člena ZJF upravljavcu EZR države in občin omogoča nalaganje denarnih sredstev EZR zgolj v Banko Slovenije in druge banke. Poleg tega navedena določba nalaganje denarnih sredstev EZR z ročnostjo do 12 mesecev dovoljuje upravljavcu EZR države in občin, medtem ko je nalaganje denarnih sredstev EZR daljše ročnosti, tj. do 3 let, dovoljeno zgolj upravljavcu EZR države. Da je potrebno ločeno obravnavati pojem bank in hranilnic izhaja že iz 69. člena ZJF.

V petem odstavku 45. člena se omejuje možnost reprogramira kratkoročnih posojil v 3 letna posojila zaradi omejevanja izpostavljenosti kreditnim tveganjem upravljavca EZR države.

K 46. členu

Člen določa višino kapitalskih naložb, ki jih ni potrebno vključiti v letni program. Republika Slovenija med letom pridobiva kapitalске naložbe tudi na podlagi sklepov o dedovanju (v primerih, ko zapustniki nimajo dedičev). Gre za manjše deleže v d.o.o. ali manjše število posameznih delnic, ki ne predstavljajo strateških naložb države.

V insolvenčnih postopkih prihaja do konverzij terjatev RS v lastniške deleže družb z namenom finančnega in poslovnega prestrukturiranja. Na ta način RS postaja eden izmed

lastnikov družb, pri čemer je bistveno, da po prestrukturiranju RS čim prej izstopi iz lastništva družbe. Zaradi postopkov, določenih v Zakonu o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1), ki so vezani na soglasje državnega zbora k prodaji, bi bil izstop bodisi onemogočen ali pa dolgotrajen.

Iz razloga vedno večjih zahtev družb po konverziji terjatev RS v kapital družb, je smiselno, da se določene terjatve RS prodajo. Ker je postopek prodaje finančnega premoženja države, med katere sodijo tudi terjatve, vezan na letni program prodaje in soglasje državnega zbora, je tak postopek za družbe, pri katerih je potrebno takojšnje ukrepanje, predolg oziroma ga sploh ni mogoče izpeljati. S predlaganim členom se omogoča, da se terjatve lahko prodajo brez da bi bile prej vključene v letni program prodaje do višine 7.000.000 eurov, pri čemer skupni obseg vseh terjatev posameznega leta, ki ne bodo vključene v letni program prodaje finančnega premoženja države ne sme presežati 30.000.000 eurov.

Republika Slovenija mora na podlagi zakona, ki ureja dedovanje prevzeti dediščino, če dedičev ni ali če se dediči dediščini odpovejo. Večina zapuščin, ki postanejo last države je preobremenjenih, kar pa posledično pomeni, da mora država poravnati upnikom dolgove do višine prejetega premoženja. Ker mora država zagotoviti enakopravno obravnavanje upnikov, je potrebno v uvesti postopek stečaja zapuščine, pri tem pa mora država, kot lastnik zapuščine zagotoviti sredstva za kritje stečajnega postopka. V zapuščino sodijo tudi vrednostni papirji, s katerimi upravlja SDH. Zaradi zapletov pri plačevanju obveznosti iz naslova stečaja zapuščine in zapletenosti postopkov je smiselno, da s celotno zapuščino upravlja Ministrstvo za finance, ki je pristojno za ravnanje s finančnim premoženjem in ki je tudi odgovorno za zapustnikove dolgove v delu, ki se nanaša na finančno premoženje.

K 47. členu

S predlaganim členom se, glede na to, ker ZSDH-1 ne določa načina pridobivanja naložb, ki postanejo last Republike Slovenije, določa ureditev, po kateri se Slovenski državni holding lahko odloči za pridobitev takšne kapitalske naložbe le na podlagi predhodno pridobljene potrditve Ministrstva za finance, iz katere izhaja, da so za ta namen v proračunu zagotovljena sredstva. Navedeno pomeni, da bo moral SDH, kadar bo pridobival kapitalske naložbe v imenu in za račun Republike Slovenije, pred odločitvijo pridobiti zagotovilo Ministrstva za finance, da so v proračunu države zagotovljena sredstva. Predlagana ureditev, glede na to, da je sredstva potrebno zagotoviti v proračunu države ne more biti spoma, saj na takšno ureditev za neposredne uporabnike proračuna napotuje že Zakon o javnih financah. Zakon o javnih financah namreč v enajstem odstavku 2. člena določa, da neposredni uporabniki lahko prevzemajo obveznosti in izplačujejo sredstva proračuna v breme proračuna tekočega leta samo za namen in do višine, ki sta določena s proračunom in če so za to izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji.

S predlaganim drugim odstavkom se določa, komu in v katerih rokih Ministrstvo za finance za pridobljeno kapitalsko naložbo izvede plačilo.

K 48. členu

Člen določa maksimalen obseg zadolževanja države za financiranje proračuna za leti 2017 in 2018 (presežkov odhodkov nad prihodki, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja). Pri določitvi obsega možnega zadolževanja so bili upoštevani predvideni najnujnejši odhodki proračuna za naslednji dve leti. V skladu s predlagano določbo četrtega odstavka tega člena mora minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo minister, pristojen za finance, pisno pooblasti, sprejeti odločitev o poslih začasnega prenosa dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije na pravno osebo, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, v okviru vsakoletnega programa financiranja, ki ga sprejme vlada. Glede na to, da na podlagi takšnega posla Republika Slovenija prejme znesek (kupnina), ki je namenjen financiranju državnega proračuna oziroma odplačilu glavnice dolga proračuna države, je potrebno takšen posel uvrstiti v okvir programa financiranja, pri čemer se prejeta kupnina, skladno s predlagano določbo sedmega odstavka tega člena, všteje v obseg zadolževanja iz prvega in drugega odstavka tega člena.

S šestim odstavkom predlaganega člena se zagotavlja pravna podlaga za sklepanje poslov začasnega prenosa dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije. Začasni prenosi dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije se dovoljujejo za dva namena: za namen financiranja državnega proračuna in za namen začasnega prenosa banki ali hranilnici, v kateri so bili izvedeni ukrepi za krepitev stabilnosti bank v skladu z zakonom, ki ureja ukrepe Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank. Hkrati se skladno pravni naravi poslov začasnih prenosov, opredeljenih v tem odstavku, dopolnjujejo obstoječa določila ZJF glede upoštevanja takšnih izdaj dolžniških vrednostnih papirjev Republike Slovenije v obsegu zadolževanja proračunskega leta, v katerem so takšni posli sklenjeni. Izdaje začasno prenesenih dolžniških vrednostnih papirjev se ne všttevajo v obseg zadolževanja za financiranje potreb proračuna za leto, v katerem se takšne izdaje oziroma prenosi izvršijo, vendar le v kolikor posli izpolnjujejo pogoje določene v drugem stavku šestega odstavka tega člena. Prejemnik začasno prenesenih dolžniških vrednostnih papirjev se v pogodbi o takšnem poslu zaveže, da bo še pred dospelostjo vrednostnih papirjev izdajatelju vrednostnega papirja vrnil enako število vrednostnih papirjev iste serije in da bo izdajatelju vrednostnega papirja najkasneje v treh delovnih dneh od prejema vrnil vsak znesek obresti ali drug donos, ki ga je prejel iz naslova vrednostnega papirja oziroma bi ga prejel, če bi bil njegov imetnik. S takšno zavezo prodajalec v času začasnega prenosa ohranja ekonomsko lastništvo dolžniških vrednostnih papirjev (nasprotna pogodbeni stranka ni upravičena do donosov in vračila glavnice začasno prenesenih dolžniških vrednostnih papirjev). Tak način evidentiranja in takšni pogoji so postavljeni za oba namena začasnih prenosov dolžniških vrednostnih papirjev, opredeljena v šestem odstavku tega člena. Glede na pogoje začasnih prenosov za namen financiranja proračuna, pa se po predlagani določbi sedmega odstavka tega člena, v obseg zadolževanja iz 1. in 2. odstavka tega člena všteta kupnina, ki jo ob začetni prodaji oziroma prenosu dolžniškega vrednostnega papirja prejme prodajalec, saj je z njo zagotovljeno financiranje potreb proračuna za leto, v katerem je posel sklenjen.

Osmi odstavek predlaganega člena dopolnjuje obstoječa določila ZJF za evidentiranje sprememb v stanju dolga, do katerih pride ob kršitvi pogodbenih obveznosti iz poslov začasnih prenosov. Pri začasnih prenosih, sklenjenih za namen financiranja državnega proračuna, za Republiko Slovenijo ob kršitvi nastane obveznost predčasnega vračila prejete kupnine, ki je bila uporabljena za financiranje potreb proračuna v letu sklenitve posla. Hkrati ob kršitvi nasprotna stranka pridobi pravico do prodaje dolžniških vrednostnih papirjev, ki so ji bili ob sklenitvi posla preneseni v funkciji zavarovanja njene terjatve za poplačilo vračila kupnine. Za Republiko Slovenijo, kot izdajatelja teh prodanih dolžniških vrednostnih papirjev, nastane obveznost plačila obresti in glavnice do vsakokratnih imetnikov vrednostnih papirjev. Z osmim odstavkom tega člena je zagotovljena pravna podlaga za evidentiranje predčasnega vračila prejete kupnine ter povečanja dolga iz prodanih obveznic, ki se izkaže samo v bilanci stanja.

Dolžniški vrednostni papirji Republike Slovenije, ki so preneseni na pravno osebo, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, so v funkciji zavarovanja. Kot pojasnjeno, pride v primeru kršitve pogodbe o repo poslu zaradi neizpolnjevanja obveznosti pogodbenih strank do izvršitve zavarovanja, torej si pravna oseba lahko dokončno prisvoji finančne instrumente po trenutnih tržnih cenah ali pa jih proda in realizirano kupnino uveljavlja kot dejansko tržno ceno, ki se upošteva pri preračunu in pobotu medsebojnih pogodbenih obveznosti. Glede na navedeno predstavlja znesek zavarovanja potencialni dolg Republike Slovenije, če bi bilo zavarovanje (prenesene obveznice Republike Slovenije) realizirano pod njegovo nominalno vrednostjo. S tega vidika je ključna postavitev omejitve nominalnega zneska dolžniških vrednostnih papirjev iz predlaganega osmega odstavka tega člena v višini 1 mrd EUR, ki jih Republika Slovenija lahko izda za namen prenosa na pravno osebo, katera financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države.

V predlaganem desetem odstavku tega člena se poleg možnosti izdaje lastnih dolžniških vrednostnih papirjev in njihov prenos pravni osebi, ki financira primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države vzpostavlja možnost, prenosa teh vrednostnih papirjev banki

ali hranilnici, v kateri so bili izvedeni ukrepi za krepitev stabilnosti bank. Enako kot pri izdaji in prenosu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev za namen financiranja primanjkljaj oziroma odplačilo glavnice dolga proračuna države, sta tudi v tem primeru postavljeni pogoji, ki morata biti izpolnjena za takšen posel, in sicer se mora prejemnik s pogodbo zavezati, da bo še pred dospelostjo vrednostnih papirjev izdajatelju vrnil enako število vrednostnih papirjev iste serije in da bo izdajatelju vrednostnega papirja najkasneje v treh delovnih dneh od prejema vrnil vsak znesek obresti ali drug donos, ki ga je prejel iz naslova vrednostnega papirja. Skladno z določbo devetega odstavka tega člena skupni znesek dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih za takšen namen lahko izda in prenese Republika Slovenija na banko, v kateri se izvajajo ukrepi za krepitev stabilnosti bank, ne sme presežati skupnega nominalnega zneska dolžniških vrednostnih papirjev Družbe za upravljanje terjatev bank, d. d., ki jih banke ali hranilnice prenesejo državi za čas trajanja prenosa. Namen predlagane določbe je omogočiti, da lahko država, če bi Evrosistem obveznice DUTB izločil iz seznama premoženja primerne za zavarovanje svojih terjatev do bank, na banko, v kateri so bili izvršeni ukrepi za krepitev stabilnosti bank, začasno prenese svoje obveznice. Tako se poveča verjetnost¹, da bodo banke, v katerih je prišlo do izvedbe ukrepov za krepitev stabilnosti, imetnice premoženja, ki jim bo omogočalo zavarovanje terjatev do Evrosistema.

K 49. členu

Člen ohranja vsebino, ki jo je vseboval tudi do sedaj veljavni zakon o izvrševanju proračuna. Pri upravljanju z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države je za optimalno upravljanje likvidnosti le-tega, hkrati pa za racionalizacijo stroškov kratkoročnega zadolževanja proračuna in njegovih posrednih uporabnikov, potrebno sistemu enotnega zakladniškega računa države zagotoviti možnost likvidnostnega zadolževanja. Likvidnostno zadolževanje omogoča fleksibilnejše in učinkovitejše upravljanje s sredstvi sistema enotnega zakladniškega računa države, poleg tega pa s tem država prispeva svoj delež k stabilizaciji denarnega trga ob hkratnem zniževanju stroškov zadolževanja. Pri tem so učinki na državni proračun tako neposredni, kakor tudi posredni. Neposredni so predvsem vplivi na pogoje likvidnostnega zadolževanja in plasiranja presežnih sredstev proračuna, posredno pa se učinek pokaže v večjem presežku od upravljanja z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države, katerega del je tudi prihodek proračuna. Po drugi strani pa stabilizacija denarnega trga prispeva tudi k bolj stabilnim obrestnim meram zadolževanja države na denarnem trgu.

K 50. do 52. členu

Z navedenimi določbami se določa največji možni obseg poroštev, ki jih v letih 2017 in 2018 lahko podeli država v skladu s posebnimi zakoni za kredite, ki jih najemajo podjetja za graditev javne infrastrukture, ki je v državni lasti ter tudi za inštrumente, ki se obravnavajo v skladu s pravili državnih pomoči. Po tem zakonu se poroštva plačajo v breme postavk v finančnem načrtu ministrstva za finance. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah tega ministrstva se takoj razporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v čigar delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo izdano poroštvo. Že ZJF pa določa, da minister za finance začne takoj po izpolnitvi poroštvne obveznosti države, postopek za poplačilo regresnega zahtevka od glavnega dolžnika in sicer na podlagi pogodbe o zavarovanju poroštva. Nadalje se z navedenima določbama določa tudi največji obse zadolževanja posrednih uporabnikov proračuna in nefinančnih družb v katerih ima država prevladujoč vpliv in obseg poroštev, ki jih lahko navedene osebe izdajo drugim fizičnim in pravnim osebam.

K 53. členu

V skladu z Zakonom o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov se za leti 2017 in 2018 določa največji možni obseg iz naslova zavarovanj pred različnimi riziki pri mednarodnih gospodarskih poslih in poroštvena kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne d.d.. Ker je bil program PIO s spremembo Zakona o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov (Uradni list RS, št. 2/04, 56/08 – ZSIRB in 82/15) ukinjen,

¹ Gre za avtonomno odločitev Evropske centralne banke, ki je odvisna tudi od načina, kako je banka vrednostne papirje pridobila, zato ni mogoče govoriti o gotovosti.

sta se v predlogu tega zakona, v primerjavi z veljavnim zakonom, točki 2. v drugem in tretjem odstavku črtali.

K 54. členu

Predlagani člen določa višino povprečnine, ki pripada občinam za leti 2017 in 2018.

K 55. členu

S predlaganim členom se določa, da v letu 2017 tistim občinam, pri katerih prihodki od dohodnine iz tretjega odstavka 6. člena ZFO-1, izračunani na podlagi 14. člena ZFO-1, presegajo primerno porabo, ti prihodki omejijo tako, da jim pripadajo samo do višine primerne porabe. Navedeno pomeni, da v primeru, ko je primeren obseg sredstev (POS) višji od primerne porabe, občine razlike med primerno porabo in POS ne prejmejo. Za leto 2018 pa se po predlaganem členu določa, da občinam priprada polovico sredstev nad izračunanim obsegom primerne porabe.

K 56. členu

Drugi odstavek 21. člena v zvezi z 39. členom Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11 in 14/15 – ZUUJFO; v nadaljevanju: ZFO-1) določa, da se občinam vsako proračunsko leto v državnem proračunu zagotovijo sredstva za sofinanciranje investicij. Z ZUJF se je višina sredstev za sofinanciranje investicij občin znižala. Glede na to, da je Republika Slovenija dolžna izvršiti proračun v višini, ki še sledi zakonu, ki ureja fiskalno pravilo pa je treba tudi višino sredstev za sofinanciranje investicij občin prilagajati tem pravilom. S predlaganim členom se določa, da se del sredstev za sofinanciranje investicij občin v letu 2017 in 2018 zagotavlja v višini 5 % skupne primerne porabe občin in sicer na način, da se v letu 2017 občinam zagotovi 2% sredstev v obliki transfera iz državnega proračuna, 3% sredstev pa v obliki odobritve dodatnega zadolževanja občin v proračunu države, v letu 2018 pa 3 % sredstev zagotavlja v obliki nepovratnih sredstev iz državnega proračuna in 2 % sredstev v obliki odobritve dodatnega zadolževanja občin v proračunu države. Dodatno zadolžitev odobri ministrstvo, pristojno za gospodarski razvoj, za zadolžitev pa ni potrebno pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za finance. Nadalje se po petem odstavku predlaganega člena določa, da občine povratna sredstva iz državnega proračuna lahko porabijo tudi za zadolžitev za upravljanje z dolgom občine, kar pomeni, da bodo občine lahko neugodna posojila nadomestile z zelo ugodnim.

K 57. členu

S predlagano določbo se omogoča, da občina lahko preseže obseg zadolževanja določen v ZFO-1 za največ 2 odstotni točki, kadar gre za zadolžitev za zagotovitev lastnega deleža pri financiranju investicije, ki je sofinancirana iz proračuna EU ali kadar gre za vračilo izrečenih finančnih popravkov. Višina dodatne zadolžitve pri posamezni občini ne more presegati 750.000 eurov. Glede na to, da te zadolžitve vplivajo na primanjkljaj države, tretji odstavek pooblašča ministra, pristojnega za finance za izdajanje soglasij, pri tem pa vsota vseh soglasij, ki jih bo v posameznem letu izdal minister, ne sme preseči 10 milijonov eurov.

K 58. členu

ZFO-1 v 10.c členu določa, da občina lahko s črpanjem posojil pridobiva sredstva, potrebna za vračilo občinskega dolga pred njegovo dospelostjo, če se s tem zmanjšajo stroški občinskega dolga ali izboljša struktura dolga na način, da se zniža izpostavljenost makroekonomskim in tržnim tveganjem, ter tudi, da občina lahko pridobiva sredstva iz prejšnjega odstavka le na podlagi soglasja ministrstva, pristojnega za finance in na način, kot ga za izdajo soglasja predpiše minister, pristojen za finance. Minister pristojen za finance je izdal Pravilnik o postopkih za izdajo soglasja k zadolževanju občin (Uradni list RS, št. 55/15), ki v drugem odstavku 6. člena določa, da minister izda soglasje k zadolžitvi za upravljanje z dolgom, če se bo s to zadolžitvijo zadolženost ponovno znižala do največjega obsega možnega zadolževanja. Nekatere občine so iz različnih razlogov največji možni obseg zadolževanja prekoračile. Ker glede na določbo pravilnika, ki določa, da bi se morala zadolžitev znižati do največjega obsega možnega zadolževanja, prezadolžene občine ne bi mogle pristopiti k zadolžitvi za upravljanje z dolgom tudi v primerih, ko je takšno ravnanje gospodarno in smotno, se s predlaganim členom ureditev v navedenem pravilniku negira.

Posledično pa to pomeni, da se omogoča zadolžitev tudi tistim občinam, ki so na dan 31. decembra 2016 zadolžene preko največjega možnega obsega zadolževanja in ki tudi po zadolžitvi za upravljanje z dolgom ne bi uspele svoje zadolžitve znižati do zakonsko določenega največjega obsega možne zadolžitve.

K 59. členu

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča je vsebinsko določeno z določili prve in tretje alineje 41. člena ter določbami VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr. in 33/89 ter Uradni list RS, št. 24/92 – odločba US, 29/95 – ZPDF, 44/97 – ZSZ in 27/98 – odločba US; v nadaljevanju ZSZ), določbami 218. člena, 218.a člena, 218.b člena, 218.c člena, 218.č člena in 218.d člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odločba US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odločba US in 57/12; v nadaljevanju ZGO-1) in z občinskimi odloki, sprejetimi na podlagi VI. poglavja ZSZ, postopkovno pa je izpeljano z določbami 403. do 406. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14; v nadaljevanju ZDavP-2). Z uveljavitvijo Zakona o davku na nepremičnine (Uradni list RS, št. 101/13; v nadaljnjem besedilu: ZDavNepr) so bile zgoraj navedene določbe ZSZ, ZGO-1, ZDavP-2 in občinskih odlokov razveljavljene. Ustavno sodišče je s svojo odločbo, št. U-I-313/13-86 z dne 21. 3. 2014 (Uradni list RS, št. 22/14), s katero je razveljavilo ZDavNepr, med drugim določilo, da se »do drugačne zakonske ureditve obdavčitve nepremičnin [...] uporabljajo predpisi iz prve do pete alineje 33. člena Zakona o davku na nepremičnine«.

Zgoraj omenjene določbe ZSZ, ZGO-1, ZDavP-2 in občinskih odlokov so bile do drugačne zakonske ureditve obdavčitve nepremičnin le vrnjene v uporabo, kar onemogoča njihovo kakršnokoli spreminjanje. Uporaba določb občinskih odlokov, ki urejajo NUSZ, ter določb ZDavP-2 se izčrpa v izdaji konkretnih odločb o odmeri NUSZ. Del materialne podlage za izdajo odločb predstavlja tudi uporaba določb ZSZ in ZGO-1, vendar pa se s tem uporaba teh zakonskih določb ne izčrpa. Odmera nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča zgolj na podlagi zakonskih določb ZSZ in ZGO-1 namreč ni mogoča, saj zakonske določbe izrecno napeljujejo na sprejem občinskih odlokov, s katerimi se določijo območja, za katera se nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča odmerja, ter po potrebi uredijo druga vprašanja, glede katerih zakon podeljuje pooblastilo občinam. Uporaba določb ZSZ in ZGO-1 torej izrecno napeljuje na urejanje področja s sprejemanjem ustreznih občinskih odlokov. V kolikor občinam ne bi bilo dovoljeno sprejemanje novih odlokov na podlagi VI. poglavja ZSZ, bi bila uporaba zakonskih določb ZSZ in ZGO-1 v tem delu izvotljena. Ustavno sodišče v svoji odločbi uporabe določb ZSZ in ZGO-1 ni v ničemer omejilo, kar pomeni, da se smejo omenjene določbe neomejeno uporabljati – torej tudi na način, da se občinam dovoli sprejemanje novih občinskih odlokov na podlagi VI. poglavja ZSZ. Predlagana določba je razlagalne narave in zgolj jasno odpravlja morebitne dileme o tem, kaj uporaba določb ZSZ in ZGO-1 glede na njihovo specialno sistemsko ureditev pomeni. V skladu s predlagano določbo smejo občine za namene odmerjanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča sprejeti nove odloke na podlagi VI. poglavja ZSZ (s katerimi se odpravi uporaba prejšnjih, razveljavljenih odlokov), ne smejo pa spreminjati odlokov, ki so bili z ZDavNepr razveljavljeni. Za te namreč kljub jasni pravni podlagi v skladu s predlagano določbo velja, da se kot razveljavljeni smejo zgolj uporabljati, nikakor pa ne smejo biti podvrženi spreminjanju.

Iz 90. točke obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča v zvezi z njenim izvrševanjem izhaja: »Da občine v obdobju do uveljavitve z Ustavo usklajene zakonodaje za odmero davka na nepremičnine ne bi ostale brez prihodkov, ki so jih iz naslova davščin na nepremičnine prejemale po prej veljavnih predpisih, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve te odločbe. Določilo je, da se do drugačne zakonske ureditve davka na nepremičnine, uporabljajo predpisi iz prve do pete alineje 33. člena ZDavNepr.«. Ustavno sodišče je nadaljnjo uporabo predpisov, ki so bili z ZDavNepr razveljavljeni, določilo zaradi zagotavljanja nemotenega financiranja občin, ki bi brez take določbe zaradi neustavnega poseganja države v ureditev obdavčitve premoženja, ostale brez sredstev, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih zakonskih in ustavnih dolžnosti.

Zaradi posegov države na področje obdavčitve nepremičnin so občine ostale brez instrumenta za prilagajanje ter učinkovito pobiranje sredstev. Občinam se s predlagano določbo jasno omogoča poseganje v sistem odmere NUSZ, saj je to nujno potrebno zaradi morebitnih popravkov domnevnih nezakonitosti obstoječih odlokov, usklajevanja z novimi prostorskimi akti, spodbujanja lokalnega gospodarstva, zasledovanja prostorske politike občin. Obstoječi sistem, ki temelji na razveljavljenih občinskih odlokih, v številnih občinah ne omogoča ustavnopravno skladne in optimalne odmere NUSZ, zato je nujno potrebno, da se občinam omogoči, da pristopijo k posodobitvi sistema obremenitve nepremičnin z NUSZ. Nasprotno postopanje bi lahko preraslo v resen javnofinančni in razvojni ter tudi pravni problem občin in posledično države. Občina je namreč dolžna skrbeti, da so njene odločitve v skladu z zakonom in ustavo. Pomemben element pravne varnosti občanov ter ustavnosti in zakonitosti ravnanja občine je tudi usklajevanje sprejetih občinskih aktov med seboj ter z zakonskimi določbami. V nasprotnem primeru se lahko ustvarijo ustavno nedopustna neenaka obravnavanja oseb, ki so sicer v enakih oziroma primerljivih položajih. Temeljna dolžnost in pravica občine je sprejemanje občinske prostorske zakonodaje, ki je neposredno povezana s plačevanjem nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. V primeru sprejema novega oziroma popravkov obstoječega občinskega prostorskega načrta mora občina nujno poseči tudi v odlok, sprejet v skladu z določbami VI. poglavja ZSZ. Približno polovica slovenskih občin še nima sprejetih prostorskih načrtov v skladu z veljavno zakonodajo, glede na podatke Ministrstva za okolje in prostor je letna dinamika sprejemanja občinskih prostorskih načrtov okoli 25 oziroma 30 občinskih prostorskih načrtov (leta 2013 je bilo sprejetih 29, leta 2014 pa 24 občinskih prostorskih načrtov).

K 60. členu

Ta člen usmerja neposredne uporabnike pri izvajanju politike zaposlovanja, napredovanja in nagrajevanja zaposlenih. Uporabniki ne smejo pri prevzemanju in plačevanju obveznosti iz naslova plač ustvarjati primanjkljajev na proračunskih postavkah, ki vsebujejo plačne konte v tistih primerih, ki ne pomenijo izvrševanja obveznosti do zaposlenih, kot jih določajo predpisi in kolektivne pogodbe. To pomeni, da morajo predstojniki zagotoviti izplačevanje plač v skladu s predpisi in kolektivnimi pogodbami, pri tem pa jih navedeni člen zavezuje tudi, da morajo delo organizirati tako, da na postavkah, ki vsebujejo plačne konte ne ustvarijo primanjkljaja. To je mogoče doseči na različne načine, med drugim tudi z spremembami delovnega časa, prerazporejanjem dela znotraj kolektiva, zagotovitvijo polne zaposlenosti zaposlenih v okviru rednih delovnih ur, učinkovitimi navodili itd.

K 61. členu

Stroški dela predstavljajo znaten obseg sredstev proračunov in v kolikor se želi zagotoviti dolgoročno vzdržne javne finance, je nujno potrebno znižati tudi obseg stroškov dela. Zakon ne določa ukrepov, pač pa to prepušča posameznemu uporabniku, da znotraj svojega delokroga poišče ustrezne rešitve. Predlog člena le zavezuje neposredne uporabnike proračuna, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetem finančnem načrtu. Predlagani zakon zavezuje predstojnike neposrednih uporabnikov, da pripravijo izhodišča za oblikovanje finančnih načrtov posrednih uporabnikov in na ta način vplivajo na zmanjšanje stroškov dela, prav tako pa tudi, da morajo biti izhodišča za pripravo finančnih načrtov tistih posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz državnega proračuna, usklajena s pretežnim financiranjem in Ministrstvom za finance. Nadalje predlagani člen zavezuje posredne uporabnike, da morajo posredovati sprejete finančne načrte v soglasje pristojnemu ministrstvu, najkasneje v 30 dneh po sprejemu izhodišč.

Predlagani člen tudi omejuje, da bi posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov lahko neomejeno prerazporejali sredstva na plačne konte (dovoljuje pa prerazporeditev iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve do višine 2%), ter določa tudi, da v kolikor posrednim uporabnikom proračuna, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 60 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje ne izda iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z izhodišči vlade oziroma župana, se temu proračunskemu uporabniku do pridobitve soglasja, zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

Glede na to, da se posrednim uporabnikom proračuna občin s področja izobraževanja, ki se pretežno financirajo iz proračuna države zagotavljajo predvsem sredstva za stroške dela, predlagani člen za njih določa izjemo in sicer na način, da jim pretežni financer ne posreduje izhodišč, prav tako ne izda soglasja k finančnemu načrtu pač pa samo k sistemizaciji delovnih mest, ki pa mora biti skladna s sprejetimi normativi in standardi.

K 62. členu

S predlagano določbo se zavezuje ZPIZ in ZZZS, da pripravita finančne načrte v skladu z izhodišči in predpostavkami za pripravo državnega proračuna, ter tudi, da morata finančne načrte posredovati vladi v sprejem v 30 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu RS.

K 63. členu

Za uravnoteženje javnih financ ter za zmanjševanje obsega sredstev potrebnih za stroške dela, je že ZIPRS1314 določil, da morajo uporabniki proračuna izvajati politiko zaposlovanja in sistemiziranja delovnih mest tako, da ne ustvarjajo primanjkljajev na postavkah za plače. Za kršitev te določbe pa je predvidena sankcija, in sicer globa v višini 2.500,00 evrov za odgovorno osebo neposrednega in posrednega proračunskega uporabnika.

Ker je treba ne glede na gospodarsko rast obseg izdatkov skladno s fiskalnimi pravili zmanjševati, predlagana ureditev natančneje in dodatno ureja politiko zaposlovanja v javnem sektorju in sicer tako, da nalaga vsem posrednim uporabnikom proračuna obvezno pripravo kadrovskega načrta ter da se zaposlitve načrtujejo in izvajajo v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela. Nadalje člen določa tudi način prikaza števila zaposlenih po različnih virih financiranja s čimer se zasleduje transparentnost podatkov.

Pri virih financiranja je dopolnjena enajsta točka drugega odstavka, ki poleg sredstev za raziskovalne projekte vključuje tudi programe in sredstva za projekte in programe namenjene za internacionalizacijo in kakovost v izobraževanju in znanosti. Raziskovalne aktivnosti namreč v veliki meri temeljijo na projektih in programih, pri katerih je dodeljevanje sredstev izvedeno preko javnih razpisov. Zato so raziskovalne organizacije finančno skoraj v celoti odvisne od uspehov na javnih razpisih. Uspešnost med leti se lahko spreminja in zato je tudi število zaposlenih odvisno od trenutnega števila pridobljenih projektov. Hkrati pa je precejšen del raziskovalnih aktivnosti financiran tudi iz EU sredstev (predvsem projekti centralnega programa EU Obzorje 2020), kjer je potrebna fleksibilnost, zaradi česar je dopolnitev 11. točke drugega odstavka nujno potrebna za uspešno sodelovanje na tovrstnih aktivnostih.

Tretji odstavek navedenega člena določa, da morajo posredni uporabniki proračuna v kadrovskega načrta za leti 2017 in 2018 določiti število zaposlenih, ki se financirajo iz javnih sredstev, pri čemer to število ne sme presežati dovoljenega števila kot je bilo za te zaposlitve določeno v kadrovskega načrta za leto 2015. Višje dovoljeno število zaposlenih, ki se financirajo iz javnih sredstev, kot je bilo dovoljeno število teh zaposlitev v kadrovskega načrta za leto 2015, na podlagi izjeme v četrtem odstavku, lahko določi posredni uporabnik, ki se v pretežnem delu financira iz državnega proračuna ali sredstev ZZZS, v kolikor gre za zaposlitve, ki jih narekujejo izjemni oziroma drugi utemeljeni razlogi in v kolikor so izvedene v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela v finančnem načrtu oziroma so uporabniku naknadno zagotovljena v proračunskem oz. poslovnem letu.

Ne glede na pojasnjeno, pa zakon določa izjemo po kateri lahko nepsoredni uporabniki, na podlagi na podlagi soglasja vlade število zaposlenih v kadrovskega načrta povečajo za največ 10 novih zaposlitev za najdlje za 2 leti, če gre za zaposlitev za določen čas, če gre za zaposlitve na področju strukturnih reform, če ima nepsoredni uporabnik proračuna države zagotovljena sredstva.

Za zaposlitve, ki se financirajo iz drugih virov, pa se v skladu z drugo alinejo tretjega odstavka v kadrovskega načrta, oceni število zaposlenih.

K 64. členu

S predlaganim členom se določajo izjeme, ki predlagateljem finančnih načrtov, ter drugim uporabnikom proračuna države ali občine dopuščajo prekoračitev obsega sredstev stroškov dela. Gre za tiste primere, pri katerih izdatki ne bremenijo proračuna države ali občine.

K 65. členu

Predlagani člen določa obvezno pripravo polletnega poročila in določitev sanacijskega načrta v kolikor iz polletnega poročila izhaja presežek prihodkov nad odhodki. Razlog za predlagano ureditev je v tem, da je v primeru primanjkljaja takoj pristopiti k sprejemu ukrepov oziroma sanacijskega načrta za uravnoteženje finančnega načrta posrednega uporabnika proračuna.

K 66. členu

Predlagani člen določa pristojnost za izvajanje inšpekcijskega nadzora.

K 67. členu

Ta člen določa prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF. V primerih, ko se sklene pogodba za daljše obdobje od enega leta pa se denarne obveznosti lahko valorizirajo le na način, kot ga določa Pravilnik o načinih valorizacije denarnih obveznosti.

K 68. členu

S predlaganim členom se določa, da se bodo pokojnine in drugi prejemki, priznani na podlagi pravic iz prvega odstavka 3. člena, prejemki iz 389., četrtega odstavka 392., 404. in 405. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD in 102/15) v letu 2017 uskladili v višini 1%, in sicer ne glede na določbe ZPIZ-2 o usklajevanju pokojnin. V letu 2017 se bodo pokojnine uskladile po tem zakonu in ne po ZPIZ-2. Redna in izredna uskladitev pokojnin, ki sta določeni v ZPIZ-2 se tako v letu 2017 ne opravita, opravi pa se uskladitev v skladu s to določbo.

Ta člen določa tudi, da Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., nakaže Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije vsako leto 50 milijonov evrov, in sicer v letu 2017 najkasneje do 29. septembra, v letu 2018 pa najkasneje do 28. septembra.

K 69. členu

S predlaganim členom se določa neusklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod, 71/08, 98/09 – ZIUZGK, 62/10 – ZUPJS, 85/10, 94/10 – ZIU 110/11 – ZDIU12, 40/12 – ZUJF in 96/12 – ZPIZ-2). Transferi posameznikom in gospodinjstvom se ne bodo usklajevali do 31. decembra 2018, razen osnovnega zneska minimalnega dohodka iz prve alineje 5. člena ZUTPG.

K 70. členu

S predlaganim členom se določa prenos zbiranja in obdelave podatkov premoženjskih bilanc iz Ministrstva za finance na AJPES.

K 71. členu

S predlaganim členom ZIPRS1718 se omogoča prerazporeditev pravic porabe iz t.i. »B« bilance v »C« bilanco za namen servisiranja dolga. Razlog za predlagano ureditev je v tem, da predvsem pri upravljanju z dolgom državnega proračuna lahko pride do nepredvidenih finančnih posledic, kar pomeni, da le-teh ni vedno mogoče natančno načrtovati pri pripravi proračuna. Predlagana ureditev je mogoča v primerih, kadar iz računa finančnih terjatev in naložb izhaja, da načrtovane pravice porabe v »B« bilanci v tekočem letu ne bodo v celoti porabljene. Nadalje se s predlaganim členom določa tudi, da lahko ministrstvo, pristojno za finance, za namen iz tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1, samostojno prerazporedi pravice

porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun prihodkov in odhodkov. Kupnine od kapitalskih naložb so namreč prejemek »B« bilance, izdatki pa se, skladno z ZJF lahko izkazujejo samo kot izdatki za dana posojila, nakup naložb ter unovčena poroštva. To pa pomeni, da brez dodatne zakonske podlage ni mogoče izpolniti zakonske obveznosti po 79. členu ZSDH-1. V skladu s predlagano spremembo se bodo pravice porabe v višini 10% kupnin od prodanih kapitalskih naložb prerazporedile v »A« bilanco, nato pa izločile na proračunski sklad 7. točke 41. člena tega zakona.

K 72. členu

S predlaganim členom se za namen reševanja migracijske problematike, na način, kot je to določeno za splošno proračunsko rezervacijo, vzpostavlja institut oziroma posebna rezerva za množične migracije.

O porabi sredstev odloča vlada, na predlog ministrstva za finance. Ministrstvo za finance bo predlog predlagalo na pobudo neposrednega uporabnika. Glede na to, da se pravice porabe lahko prerazporejajo samo znotraj tega podprograma to pomeni, da teh sredstev ne bo mogoče porabljeni za druge namene. Za namen nadzora nad porabo sredstev določba zavezuje še ministrstvo, pristojno za notranje zadeve k četrtletnemu poročanju ministrstvu, pristojnemu za finance o porabi sredstev vseh sredstev za množične migracije.

Predlagana določba omogoča, da se sredstva za množične migracije zagotavljajo tudi na drugih integralnih postavkah, postavkah EU in namenskih postavkah donacij, iz katerih se sredstva prerazporejajo v podprogram 230102 – Sredstva za množične migracije.

K 73. členu

S predlaganim členom se določa pravna podlaga, da se na enak način kot je določeno za zagotavljanje sredstev za množične migracije, zagotavljajo tudi sredstva za predsedovanje EU.

K 74. členu

Zaradi zagotavljanja enake obravnave uživalcev pokojnin, ki prejemajo pokojnino samo od slovenskega nosilca pokojninskega zavarovanja z uživalci pokojnin, ki poleg pokojnine od slovenskega nosilca pokojninskega zavarovanja uživajo še pokojnino pri tujem nosilcu pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se s predlaganim členom določa, da se uživalcem pokojnine, izplača letni dodatek le v primeru, če skupna vsota vseh pokojnin z upoštevanjem tudi zneskov pokojnin pri tujih nosilcih pokojninskega in invalidskega zavarovanja, do katerih je upravičen, ne presega zneskov pokojnin, določenih v prvem odstavku predlaganega člena.

V znesek pokojnine se tako štejejo tudi zneski, ki jih uživalec pokojnine od slovenskega nosilca pokojninskega in invalidskega zavarovanja prejema pri tujem nosilcu pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Višina letnega dodatka se za te uživalce pokojnin določi glede na skupen znesek pokojnin iz slovenskega sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter pokojnin, prejetih od tujega nosilca pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Če uživalec uživa slovensko pokojnino v sorazmernem delu se takšnemu uživalcu tudi letni dodatek izplača v sorazmernem delu, kot določa 96. člen ZPIZ-2.

Peti in šesti odstavek predlaganega člena določata uživalce, za katere ZPIZ pridobiva podatke o višini izplačane tuje pokojnine. ZPIZ posreduje obvestila z obrazcem za vpis zneska tuje pokojnine vsem uživalcem pokojnine, ki prebivajo v drugi državi, uživalcem pokojnine, ki prebivajo v Republiki Slovenije in prejemajo pokojnino po določbah mednarodnih pogodb, torej imajo pokojnino, ki jo prejemajo od slovenskega nosilca pokojninskega in invalidskega zavarovanja, odmerjeno v sorazmernem delu ter tudi

uživalcem pokojnine, ki so rezidenti Slovenije in po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije prejemajo pokojnino od tujega nosilca zavarovanja. Dokazilo o višini zneska tuje pokojnine, ki jo je uživalec prejel pri tujem nosilcu pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja v mesecu januarju 2017, mora uživalec pokojnine na prejetem obrazcu zapisati in predložiti Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Znesek pokojnine, ki jo je upravičenec prejel od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja v mesecu januarju 2017, se preračuna v evre po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za mesec januar 2017 (cca 150. tisoč užiivalcev pokojnine).

V sedmem odstavku predlaganega člena so določeni roki za izplačilo letnega dodatka za užiivalce iz petega odstavka tega člena na način, da se tistemu užiivalcu, ki dokazilo posreduje najkasneje do 30. 4. 2017, letni dodatek izplača do 30. 9. 2017, če uživalec dokazilo posreduje do 30. 9. 2017 se letni dodatek izplača do konca leta 2017, kateri pa ne predloži dokazila do 30. 9. 2017 se letni dodatek ne izplača. Dinamiko izplačila letnega dodatka do 30. 9. 2017 oziroma do konca 2017 glede na datum posredovanega dokazila o izplačilu tuje pokojnine je potrebno prilagoditi dejstvu, da med državami še ne obstaja elektronska evidenca o užiivalcih pokojnin, pridobivanje in vzpostavitev takšne evidence o užiivanju tuje pokojnine je proces in zahteva določen čas ter celovito obveščenost užiivalcev in njihovo proaktivnost in pa čas, da zavod vse prejete vloge/dokazila tudi celovito obdela z evidentiranjem v informacijski sistem in pripravi podatke za obračun.

K 75. členu

S predlagano določbo se podjetjem zagotavlja sredstva za financiranje investicij in rednega poslovanja (obratna sredstva vključno s stroški dela) pod pogoji, ki zagotavljajo podjetjem konkurenčen nastop na trgih, predvsem tujih.

K 76. členu

S tem členom se določa taksa za predrevizijski in revizijski postopek za primere, za katere je Zakon o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D, 63/13 in 90/14 – ZDU-1I) ne ureja (npr. izločitev vseh ponudb). Po predlaganem zakonu taksa za predrevizijski in revizijski postopek znašala od 1.500 do 7.000 eur, če se zahtevek za revizijo nanaša na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo. Če se zahtevek za revizijo nanaša na odločitev o oddaji javnega naročila, bo taksa znašala dva odstotka od cene najugodnejše popolne ponudbe (z davkom na dodano vrednost) za sklop ali javno naročilo, vendar ne manj kot 500 eurov in ne več kot 25.000 eurov. V ostalih primerih (npr. zoper kršitve določb v zvezi z vpogledom v ponudbe) pa bo taksa znašala 1.000 eur. Taksa bo znašala 1.000 eur tudi v primeru, ko naročnik oddaja storitev iz Seznama storitev B ali Seznama storitev na področju obrambe in varnosti B, posamezno naročilo na podlagi okvirnega sporazuma ali v dinamičnem nabavnem sistemu ali izvaja javni natečaj, in sicer ne glede to, katera kršitev se naročniku očita v zahtevku za revizijo.

K 77. členu

Zakon o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15, v nadaljnjem besedilu: ZFP) v petem členu določa, na kakšen način lahko posamezna institucionalna enota sektorja država presežek porabi. Ureditev v predlaganem zakonu sledi ureditvi iz ZFP. Prvenstveno je bilo treba presežek opredeliti in sicer predvsem iz razloga, ker se je doslej presežek prihodkov nad odhodki ugotavljal po dveh načelih in sicer po načelu denarnega toka ali po obračunskem načelu. Nobeno od navedenih načel ne sledi prihodkom in izdatkom kot so določeni z Evropskim sistemom računov (v nadaljnjem besedilu: ESA). Posledično je bilo treba presežke prihodkov nad odhodki opisno opredeliti na način, da se čim bolj približamo metodologijam, ki so določene z ESO. ZFP določa, da se presežki zbirajo na posebnem računu. V ta namen se bodo odprli posebni konti.

Predlagani člen za državni proračun in občinske proračune določa, da se smejo zbrani (kumulirani) presežki uporabiti samo za financiranje namenov iz tretjega odstavka 5. člena ZFP oziroma samo za financiranje primanjkljajev v obdobjih podpotencialne ravni BDP, za financiranje izpada prihodkov oziroma povečanja izdatkov zaradi okoliščin iz prvega odstavka 12. člena ZFP ali za financiranje investicij v naslednjih letih.

K 78. členu

Predlagana določba ureja porabo zbranih presežkov pri pokojninski in zdravstveni blagajni. Glede na to, da se v proračunu države zagotavljajo dodatna sredstva za pokojnine in druge prejemke po ZPIZ-2 pa se določa, da mora pokojninska blagajna sredstva vrniti v proračun države, čeprav praviloma pokojninska blagajna presežka niti ne more izkazovati. Zdravstvena blagajna ne prejema nobenih sredstev iz proračuna države, zato predlagana določba vračil presežkov v proračun države ne zahteva, pač pa zdravstveno blagajno zavezuje, da jih porabi izključno za namene določene v 5. členu ZFP.

K 79. členu

Predlagana določba ureja porabo zbranih presežkov javnih skladov. Glede na to, da javne sklade financira ustanovitelj, določba izrecno omogoča, da ustanovitelj lahko zbrane presežke pobere v proračuna, kadar javni sklad ni zadolžen in če ne obstaja nujnost investicij ali povečanja premoženja. V teh primerih je treba nujnost razumevati na način, da bi bilo brez izvedbe investicije oziroma povečanja premoženja ogroženo delovanje javnega sklada.

K 80. členu

S predlagano določbo se v povezavi s porabo presežkov urejajo tudi javni zavodi in agencije. Enako kot velja za javne sklade, tudi javnim zavodom in agencijam lahko ustanoviteljica zahteva, da se zbrani presežki vrnejo v njen proračun. Pri tem je pomembno tudi to, da praviloma javni zavodi in agencije premoženja nimajo v lasti ampak v upravljanju.

K 81. členu

Člen določa sankcije za prekršek posameznih določb predlaganega zakona.

K 82. členu

Predlagani člen omogoča vladi oziroma županu razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika v kolikor le-ta ne ravna v skladu z omejitvami pri porabi sredstev za stroške plač in tudi, če kadrovskega načrta ne pripravi oziroma ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona.

K 83. členu

Člen določa, da vlada sprejme predpis iz šestega odstavka 64. člena tega zakona, to je uredba, ki bo uredila način priprave in spremljanja kadrovskega načrta posrednih uporabnikov proračuna. Rok za sprejem uredbe je najkasneje en mesec po uveljavitvi zakona.

K 84. členu

Člen določa, da po uveljavitvi tega zakona preneha veljati Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 (Uradni list RS, št. 96/15 in 46/16), v delu, ki se nanaša na leto 2016.

K 85. členu

Člen določa začetek uveljavitve zakona.

V. Obrazložitev razloga za obravnavo predloga zakona po nujnem postopku

Predlog zakona se predlaga v sprejem po nujnem postopku, ker 164. člen Poslovnika državnega zbora določa, da se za obravnavo in sprejem zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije uporabljajo določbe o obravnavi zakona po nujnem postopku.

